

ELŐFIZETÉS:
 Egész évre . 6 ft.
 Fél évre . . . 3 ft.
 Negyed évre 1 ft. 50 kr.
 A lap szellemi részét illető küldemények a szerkesztőnek, anyagiak a lap tulajdonosnak küldendők.

BÁCSKA.

MEGYEI KÖZÉRDEKŰ POLITIKAI KÖZLÖNY.

HIRDETÉSI DÍJ:
 egy 1 hasábos petit sor 10 kr., többszöri hirdetésnél olcsóbb.
 Nyiltér sora 25 kr.
 Bélyegdíj minden hirdetésnél 30 kr.
 A hirdetések Bittermann Nándor könyv- és könyvnyomtatásban és a szerkesztőnél fogadtatnak el.
 Kéziratok nem küldetnek vissza.

Egyes szám ára 10 kr.

Megjelen minden kedden és pénteken.

Egyes szám ára 10 kr.

Zombor, május hó 25.

A „Z. és V.”-vel szemben — cikkeinek modoránál és hangjánál fogva — ritkán vagyunk abban a helyzetben, hogy megjegyzéseire reáreagáljunk; mert amint elismerjük az ellenzék jogosságát, úgy viszont perhorreskáljuk azt, ha csak személyi alapon s személyek ellen küzd.

A „Z. és V.” egyik közel múlt számában fűtő pillantást vet megénk képviselőinek parlamenti működésére. Ebből mindenek előtt egy öröndetes tényt kell konstatálnunk.

Örömmel olvastuk, hogy az ellenzék dr. Vojnits István ur működésével és tevékenységével meg van elégedve, azt olyannak találja, mely „mindenkit meglepett.” Dr. Vojnits István képviselő ur a megyei ellenzék ezen utólagos elismerésének is örülhet, örülünk mi is, hogy az ellenzék igazat ad a hódásági kerület választóinak, igazat a szabadelvű párt hódásági jelölésének; pedig ha nem csalódunk, az ellenzék annak előtte nem kis vehementiával támadta meg Vojnits képviselő urat s ha jól emlékezünk, mindent elkövetett, hogy megbukjék: a célt egyszer el is érték.

Korán sem akarunk valamit levonni az ellenzéki dícséret öszinteségéből, melyben elvégre is kételkedni nincs okunk, csak jelezni akarjuk, hogy az ellenzék se csatlakozhat s a szabadelvű pártnak is van olyan jelöltje, aki az ellenzéknek többet megtetszik.

Ezen öröndetes ténynyel szemben, mely a legjobban igazolja a hódásági választását, rá kell azonban mutatnunk egy másikra, mely már nagyotkú elhogultságról s könnyelmű, odavetett ítélkezéstről tesz tanúságot.

Ha az ellenzéki sajtó azt mondja, hogy a megye képviselői nem oly irányban működnek, melyet az helyesnek tart, ha kijelenti, hogy szavakkal, támogatással hozzájárult ahhoz, hogy a kormány helytelen politikai elvei, rendszere, érvényesítsenek, akkor csak azt teszi, ami kötelessége, mert neki, mint ellenzéki sajtónak, bizonyos jobban esnek, ha meggyőződésük a ház padjain olyan egyének képviselnék, akik nem hívei a szabadelvű pártnak; de ha e helyett olyan irányban támad, mint ahogy azt a „Z. és V.”

jelzett cikke teszi: akkor nagyon jól kell vigyáznia, hogy mit beszél.

Az ellenzéki sajtó — dr. Vojnits képviselő urat kivéve — nem azért támadja meg megyénk képviselőit, mert szabadelvűpartiak, hanem azért, mert tétlenek s ott fenn a házban hasznos javaslatokkal nem lépnek elő.

Nézetünk szerint annak megbíráására, hogy mennyiben felel meg egy képviselő megbízásának, első sorban a megbízók a hivatottak, mert a képviselő mindenekfelett az általa képviselt kerület érdekeit tartozik védeni. A képviselő oda tartozik törekedni, hogy a kerületnek, azok polgárainak jogos kívánságai minél jobban méltányoltassanak, hogy a kerület érdekei mérvadó helyen minél jobban figyelembe véssenek. Ezen szempontból a bírálatra első sorban s csaknem kizárólag a kerület választói a hivatottak, akik bizonyoslag a legjobban tudják, mennyiben felelt meg képviselőjük ebbeli kötelességének.

Tessék tehát meggyőző választóit megkérdezni, hogy a többi képviselőket mennyiben jártak utána kerületük óhajainak s akkor a tétlenségnek a megyénk képviselőire könnyelműen kimondott vádjá bizonnyal igen sokat fog értékéből veszíteni.

A képviselőnek másik, hogy úgy fejezzük ki magunkat „országos” „parlamenti” működése az ellenzéki sajtónak jelzett cikke szerint — amint kivesszük — csak abból állhatna, hogy a parlamentben nagy szónoki beszédeket mondjon és javaslatokat adjon be.

Hát az sem áll. Mert amit készséggel elismerünk, hogy pl. a szónoki tehetség oly adomány mely ritka ember van megáldva, amint készséggel meghajlik mindenki a nagy szónokok parlamenti diadalai előtt (tartozzanak azok bármely párthoz): ép úgy roppant felületeseznek tartjuk azt az állítást, hogy egy képviselő parlamenti kötelességének csak nagy beszédek tartása által felelhet meg. Van erre más mód is, mely kevésbé feltűnő, kevesebb dícsőséget hoz, de nem kevésbé fontos és szükséges. És amilyen rossz lenne, ha a házban csupa Szilágyi meg Apponyi ülhetne, (mert akkor meg se becsülnénk a nagy szónokok értékét) ép olyan káros lenne, ha mind a 445 képviselő csak akkor vólné hivatását betölteni, ha beszél.

Mi azokról az ellenzéki képviselőkről, akik

nem mondtak nagyhatású beszédeket s nem nyújtottak be javaslatokat, sohasem állítottuk, hogy azért nem felelnek meg képviselői kötelességeiknek.

Hát még ha mind a 445 képviselő abban keresné feladatát, hogy minduntalan javaslatokat nyújtson be. Akkor legalább két esztendeig kellene egy törvényjavaslatot tárgyalni.

Szokott feledékenységével az ellenzéki sajtó egészen tekinteten kívül hagyja — Vojnits képviselő urat kivéve — a többi képviselők parlamenti tevékenységét. (A kerület érdekeit miképp istápolják annak bírálata — mint jeleztük — nem az ellenzéki sajtó, hanem a kerület maga a hivatott.)

Mi úgy tudjuk, hogy Gromon Dezső államtitkár ur éppen nem tölti tétlenül idejét s amellet hogy országra szóló munkássága mindegyik elismerésre talál, meggyőzően sokot megfelelkezni; Pulszky Ágost ur, mint tudós és mint parlamenti szónok — az ország véleménye szerint — nem áll utolsó helyen; Podmaniczky Frigyes képviselő urnak, mint a szabadelvű párt vezérének, olyan munkaköre van, melyben az országos ellenzék véleménye szerint általános elismerést vívott ki hasznos tevékenységével; Rohonyi képviselő ur, mint előadó is működött s Koczkar Zsigmond urral együtt az igazságügyi bizottságban többször szólaltak már fel.

Nagyon sajnáljuk tehát, hogy midőn kézséges örömmel veszünk tudomást azon méltánylásról, melyben dr. Vojnits István urat a megyei ellenzéki sajtó is részesíti, ismét azon kellemetlen helyzetben kénytelenítettünk lenni, hogy az ellenzéki sajtó többi megjegyzéseit teljesen indokolatlanoknak kell tartanunk; sajnáljuk, hogy nem lehetünk azon szerencsés helyzetben, hogy a megyei ellenzéki sajtó fejtegetéseit egyszer tárgyilagosságnak lenne jogunk tartani.

A képviselőház bizottságai. E hó 22-én nyílt meg a képviselőház 5-ik — utolsó — ülészaka. A ház állandó bizottságaiba meggyőzően következő képviselői választottak be. *Gazdasági bizottságba:* Antunovits József. *Igazságügyi bizottságba:* Koczkar Zsiga, Popovits Vazul, Rohonyi Gyula. *Közigazgatási bizottságba:* Vojnits István. *Naplóbírói bizottságba:* Fernbach Antal, Piukovits József. *Pénzügyi bizottságba:* Pulszky Ágost, Harkányi Károly. *Számvizsgáló bizottságba:* Latinovits Gábor. *Véd-*

A „BÁCSKA” tárcája.

A bölcs, a költő.

Mert sok e földön az alantas elme,
 Mert sok e földön, a ki szietlen,
 A bölcs a többség nyomdokában járjon?
 Sok közt a költő pusztá szám legyen?

Csak járjon biztos utjain a többség,
 A hatalom sok millió híve:
 A bölcs elméje mosolygóra nézi,
 S részvéttel nézi a költő szíve
 Ki lát az élet titkos mültyébe
 S megismeré a rendező hadat:
 Nyugodt hitében nem rendíti azt meg
 A zajgó, sodró ember-áradat.

Mert más a rendszer itt a földi létben
 És más törvény urálja a jelent:
 Mint a minőt a bölcs elméje alkot,
 Mint a minőt a költő-szív teremt:

Kint a világban, a valóságban
 Ur a bírás-szomj, élet ösztöne,
 Hatalmat sóvárgó millió törpe féreg
 És millió képen csüng sovár szemé.

Ott minden lény, mit napsugár kikeltett,
 Isten szép földjén osztakozni vágy,
 Virágok nézet elvölgya méhe,
 Társát kitarja fű, fa és virág.

A bölcs mosolygóra nézi ezt a harcot,
 Hahjákat, nézi, tenger-fölszinen,
 Hullámverésből, tűnő buborékból
 Megsejti, hogy mi lappang mélyiben.

S a költő búsan, résztevéren tekint,
 Oh múltó lét, örök hullámidat,
 Feltámadónak már megsejti gyászát,
 Alámerülöt szíve megsirat. *Palágyi Lajos.*

A SZÉP RÓZA.

Soha okosabb kis lányt nem látott, mint az én Rozikám! Ha levest teszek elébe, mindig két kanalat vesz a kezébe... Egy valóságos csodateremtés! A minap olyan szépen énekel három éves kora dacára, hogy azt hittem, Blaháné asszonyság van a szobámban... Így vigasztalta magát az öreg Csömöriné szomszéd asszonya előtt, aki valóságos áhitattal hallgatta az érdekes elbeszélést.

„Tudja mit tanácsolok én magának Csömöriné, mondja Keeskés Andrásné, adja föl a csodateremtést Pestvármegye városába a nemzetös színházba, ott egy kitanítják, hogy tíz éves korában már jobban fog táncolni, mint a polgármesterünk nagynénje.”

Mond valamit a szomszéd asszony, de én úgy li szem, jobbn lesz, hogyha pár esztendő várak még vele, hátha Istennek segítségével megtanul varni és kőni is? Aztán meg tudja édes szomszéd asszony, manapság igen ügyelni kell ám a fiatal leánykákra, mert az olyan nemzetös színházakba sok csinos gavallér jár...

Az öreg Csömöriné jó gazdasszony levén s mint ilyen, évek hosszu során át egyetlen Rozikáját a háztartás minden titkaiba beavatta annélkül, hogy Pest városába küldte volna táncolni taníttatni; s így a valóban csodaszépségű Róza már tizenkét éves korában képes volt egyedül főzni, sőt sütni is. Kézimunkái pedig oly elragadó szépek voltak, hogy azokból a pécsi országos kiállításához is küldtek néhány darabot.

A szép Róza — anyjának egyetlen vigasza — igazi polgári nevelésben részesült s habár igen jól tudta, hogy az egész városban őt tartják a legszebbnek — hui, fennhéjázó vagy büszke, sohasem volt.

A finom életet, társas multságokat, drága ruhákat, színház és fogatokat csak a könyvek és újságokból ismerte, de a melyekre egyáltalán nem is reflektált. Mindenki iránt kivétel nélkül leereszkedésig nyájas és barátságos volt, s ép ezáltal annyira megnyerte a rokonság és a környék szeretetét, hogy vasárnap sétája alkalmával szinte ostromolták a megvendégléseken.

Legkedvesebb eledele — zsidó hite dacára — a

sonka és szalonna volt, amit oly étvágyal szokott elkölteni, hogy szinte tiszta élvezet volt piciny kedves száját és ujjait bámulhatni. Ha történetesen ily alkalommal a szép Rózához valami szentebb lelkű látogató jött, oly ügyesen tudta a sonkát vagy kolbászt a vendég kíváncsi szeméi elől eltüntetni, mintha csakugyan valami csodateremtés lett volna.

„Mit uzsonált ma édes Rozika?” kérdé az ép most belépő Hédervári Ignácéné.

„Ludmáját tökkáposztával”, válaszolt Róza egész bátorsággal.

„Bort vagy sört nem szokott inni?” faggatá tovább Hédervári Ignácéné.

„Szegény leánynak meg kell elégednie a jó hideg tiszta vízzel is”, felelt Róza a barátság hangján.

„Oh kedves Rozikám, maga olyan szép, mint a róza. Azt rebesgetik magáról az egész városban — Isten ne vegye rossz néven — hogy sok a kéréje, de magácska az ilyeneket — jósága dacára — ki szokta utasítani. Igaz volna ez?”

„Már igaz vagy nem igaz, én az efféle bolondságokat nem tűröm, hiszen még gyermek vagyok. Csak a minapában történt, hogy Mezei Dávid és Szapári Samu, egyik szombaton, a másik vasárnap mamám jelenlétében meglátogattak. Szapári ur meleg szerelmét csakhamar egész valóságában ki is találta; az én jó anyám meg örült, mert Szapári ur fiatal is, szép is, aztán meg gazdag is... Később megengedtem Szapári urnak, hogy hetenként egyszer meglátogathat; de képzelje csak kedves Héderváriné asszonyság, két hét elteltével már kezemet kérte a mamámtól. En nagyot bámultam ennek hallatára s egyet gondoltam: oh te ügyetlen, az én kezemet kéri a mamámtól, mikor én azt le nem vágnám az egész világért sem! Sőt amidőn kereken kimondtam, hogy ily vakmerő kérelmet nem vártam volna tőle, sőt megtiltottam neki a további látogatást — tudja mit tett a szegény Szapári ur? Agyonlőtte magát!”

Feltettem tehát magamban, hogy ily fiatal legénykéket ezután sohasem fogok közelemben tűrni, akik szerelmi vallomás, bál és efféle bolondságokon kívül mivel sem tudnak egy szegény leányt mulattatni.

erő bizottsága: Latinovits Ernő. Zárszámadási bizottsága: Piukovits József.

A függetlenségi párt részéről a közigazgatási reformjavaslatnak az osztrályokban való tárgyalása lett proponálva. E szerint már a házban való tárgyalás előtt is minden képviselőnek mód nyújtatik már az osztrályokban nézetét kifejezni s így a javaslat alaposabb előkészítését véli elérni a függetlenségi párt. Az osztrályokban való tárgyalás — melyre az újabb időkben nem volt példa — abból áll, hogy egy és ugyanazon javaslatot a ház mind a kilenc osztrálya külön tárgyalja. Kilenc előadó van tehát, akik a tárgyalások befejeztével ismét egy előadót választanak a kebelük közül, aki azután előadja a javaslatnak a házbán. Miután azonban e hosszadalmas procedura se kívánatosnak, se szükségesnek, se célszerűnek nem mutatkozik, a ház a proposíciót elvetette. Azon előterjesztés, hogy a javaslat tárgyalása előtt kérdezzék meg a választókat, szintén mellőzve lett. Ennek feleslegességét különben nemrég lapunkban is bőven kifejtettük.

Szegény király...

A mi szerbjeink jól érzik magukat közöttünk Magyarországon. A Nagy-Szerbia ábrándja egy pár felhevült agyat kivéve, nyugszik a lomtárban. Hogy egy nagyon szerencsétlen háboru esetén nem öltene-e ismét határozottabb alakot, az természetesen ma meg nem határozható. Ma az az egy bizonyos, hogy szerbjeink meg vannak elégedve hazájukkal, sokan vannak már közöttük, akik őszinte hívei a magyar állameszmének — a vesébe természetesen nem lehet belátni, működnek a közpályán, tekintélyes állásokra emeltettek, van autonómiájuk, nyelvük művelésének mi sem állja útját s így ránk ebből a szempontból egészen közönyös, Milán uralkodik-e vagy Nikita Szerbiában, ott van-e Natália vagy nincs, a kis Sándor király kiskorúsága alatt ki tartja kezében a kormány gyeplőit, mert a mi szerbjeinknek annyira hazájukká vált ez ország, hogy legyenek Szerbiában bármilyenek a konstellációk, innen közülök oda senki sem fog elkívánczolni.

Nagyon természetes azonban, hogy a magyarországi s így a bácskai szerbek is kettős figyelemmel kísérik azt, ami Szerbiában most történik. Vérokonaiak azok ott a Száva mellett s így az érdeklődés — mely a szerbiai viszonyokat illetőleg általános — a mi szerbjeinknél teljesen indokolt.

Azután meg speciális bácskai szempontból sem egészen Hekuba az, ami Szerbiában történik. Megyénk tözsomszedságánál, meg a nálunk lakó szerbek tekintélyes számánál fogva is kell, hogy a bácskai ember figyelemmel kísérje az ott történeteket, mert végre is sok szálú az az összekötetés, ugy politikai, mint különösen ipari és kereskedelmi szempontból, melyben megyénk Szerbiához áll.

Európa dynamit bányájának, a Balkán félszigetnek sorsát éber és féltő szemekkel kíséri a nagy diplomacia s nem lehetetlen, hogy valamelyik ottani kis államban fog majd szikrát kapni a régóta vajdó s a explosióra könnyen kész európai feszültség.

Natália királynét kiutasították, vagy amint egy magyar lap magát kifejezte, ha közönséges halandóról s nem koronás főről lenne szó, hát azt mondanánk, hogy eltoloncolták. Komédiát, illetve tragikomédiát játszott az anyai szent érzések leple alatt. Adta a megalázott hitvest, a fiáért rajongó anyát s ezalatt folyton bujtogatott

s hintette a saját népe között az egyenletlenség magvait. Ma már túl van Szerbia határain, nehezen fog oda egyhamar visszatérni s legfeljebb azokkal az „éljen“-ekkel vigasztalódhatik, amelyek utjában a vele együtt érző nők s a „lovagias“ férfiak ajkáról elhangzik. Hogy egy nő ilyen eredményeket legyen képes elérni, ahhoz természetesen igen sok kell. Natália királynőben megvolt s megvan minden kellék, mely szükséges volt ahhoz, hogy zenebonát csináljon. Férjének, Milánnak, nem valami dicsteljes kivonulása után, a rokonszenv határozottan mellette nyilatkozott. Ez tehát jó volt alapnak. Azonfelül szép asszony, ügyes, ravasz s tettekre kész politikus. Azonfelül anyja a királynak, anyja egy gyermeknek, aki még gyengébb gondozásra, az anyai szív melegére szorul s akinek bizony szomorú sors jutott osztrályrésziül, hogy zsenge korában kell látnia, mint üzik el apját, azután anyját, s a helyett, hogy a szív hangján szólhatna szüleire, a regensek által betanított dikciókkal kell kifejeznie azt, amit ő nem érez, már zsenge korában kellett megtanulnia, hogy a nagyoknál az első a politika — amiről a kis király még azt se tudja, hogy mi — s azután, nagyon azután jön az, amit a saját érzelmei sugallnak neki.

A Szerbiában most lefolyt drámában, abban a forradalmi állapotban, mely ma ott tényleg fenáll, a legszánandóbb sorsa a szegény kis királynak van, aki ahelyett hogy korához illő játékaival és szórakozásaival lenne elfoglalva, zárt szobákban kénytelen tartózkodni, s nincs senkije, akinek a lelkét kiönthetné, magába kis szívébe kell fojtani minden keserűséget. Ezenfelül, a történetek után, ő maga sincs biztonságban az iránt, hogy mikor üt az óra, mely őt megsabadítja „királyi helyzetéből“ — ami különben most nem igen lenne neki ellenére.

A kis Sándor király csakugyan szánandó történelmi alak. Atyja Párisban mulat, anyja a saját hazája békesége ellen tör s ő a törékeny virág egyedül, kitéve a sors játékaival, ül szobájában s tanulja a politikát.

Megindítóbb viszonyok között levő királyi alakot, mint az ifju Sándor, a történelem keveset mutathat fel.

S a dologban az a még tragikusabb, hogy az egész világ a Milán meg Natália ügyével foglalkozik s alig emelkedik fel szó, mely ennek az őszinte részvételre érdemes kis királynak sorsával foglalkoznék. Persze mindenki a nagy politikával törődik. Oroszország, Ausztria-Magyarország, Németország, természetszerűleg csak azt keresi, mi felel meg jobban érdekkörének, csak az aggasztja, hogy a helyzet politikájára nézve kedvezőtlen alakulatot ne öltson. Mit törődnek ezután egy ifju lélek hervadásával, mit annak könnyeivel.

Maradjon vagy menjen, pusztuljon vagy éljen: az mindegy, csak a politikai érdekeknek legyen elég téve.

A legfödhöz tapadtabb koldus gyermekének is nyugodtabb lehet az élete, boldogabb az álma, mint Sándor királyé, annak jobban esik a keservesen összekoldult száraz kenyér, mint ennek az ezüst tálcákon eléje hordott sok finom étel.

Annak van legalább valakije, ennek nincs senkije.

Annak a kérdésnek eldöntésére, helyes, jogos és célszerű volt-e Natália királyné kiutasítása, nem lehet hivatott a felületes bíráló. Ha a legapróbb rugókat, a legkisebb kulissza titkokat ismernék — pedig ezek nélkül az általánosságban lehet dobálódni, de tényleg helyesen ítélni nem — ma még akkor sem lehetne döntő véleményt hozni.

Az országos sajtó ítélete szubjektív szempontból lehet indokolt, de hogy az objektív valóságot fedli, azt egyik vélemény sem vindikálhatja magának.

Mert amint nem helyes ajtóstól berohanva azt állítani, hogy Natália királyné közönséges konkolyhintő, közönséges intrikvens, kinek az anyja szó mindig a száján van, de céljai roppant távol állanak az anyai érzelmek őszinteségétől: ugy feltétlenül el kell ítélni azt a felfogást, mely megint Natáliában martyrát lát, méltatlanul üldözött nőt, fiától erőszakkal elrabolt anyát, közönséges bűnösként — a lovagiasság szabályainak teljes mellőzésével — méltatlanul kikergetett királyi főt.

A kérdés azon fordul meg: *annyira veszélyes volt-e Szerbia állami rendjére, a közönséges királyné szereplése, hogy maga annak biztonsága támadtatott meg?* Igen vagy nem?

Ha ez a kérdés meg lesz oldva később a szenvedélyek lecsillapultával, az igazság ügyén keresztül akkor lehet nyilatkozni s ítéletet hozni, hogy a regensek helyesen cselekedtek-e akkor, mikor azt vallották, hogy az állam békéje iránti kötelezettségeik sokkal felette állanak annak, amivel az anyának tartoznak, — vagy pedig egy közönséges nemtelen tettet vittek véghez.

Addig míg ez tisztázva nincs, beszélhetnek a koronás fők, kombinálhatnak, ítéletük általános elfogadásra nem számíthat.

Amint a közhangulatot kivesszük, a mi szerbjeink is ezen a véleményen vannak; azon t. i. hogy ha Natália csakugyan közveszélyes volt hazájára, ugy kiutasítása nemcsak indokolt, de mint végső eszköz, jogos is volt.

Bármint álljon azonban a dolog, azok a könnyek, melyeket a kis, gyenge király esténként párnájára hullat, kell hogy az őszinte részvétel könnyeit csalják mindazok szemébe, akik érzékkel bírnak igazán szánalomra indító tragikus sorsa iránt.

Helyi és megyei hírek.

A bajai főispánság. Sándor Béla főispán ur a múlt héten Budapesten járt és ott a belügyminiszterium vezetésével megbízott miniszterelnök urnak előadta azt, hogy a vármegye és Zombor sz. kir. város kormánya munkásságát annyira igénybe veszi, miszerint Baja város főispáni teendőinek végzésére nem fordíthat annyit időt, mint a mennyit ő szükségesnek lát. Miért is azon kérelmet terjeszté elő, hogy Baja város főispáni teendőinek ellátásától mentessék fel. Miniszterelnök ur azonban, habár méltányolta a felhozottakat, a kérelmet az okból nem teljesítette, mert az ama elvi álláspontba ütközik: hogy a vármegye főispánja lehetőleg az annak területén fekvő városi törvényhatóságok főispánja is legyen.

Biboros érsekünk adományai. Dr. Haynald Lajos biboros érsekünk ő eminenciája a petrovo-szellői római kath. hitközségnek nőzárda és leányiskolája belső felszereléséhez háromezer, és a bajai kath. legényegyletnek jövő hó 7-én tartandó zászlószentelési ünnepélye alkalmából alapítóje gyarapításához egyszáz forintot adományozott.

Zsinati vizsgát tettek f. hó 20-án: Keszler Mátyás bajjai és Kuts András vajszaki plébánosok; Batori János borsódi plébános helyettes, továbbá Witt Ignác ókanizsai és Cziráky Zsigmond jankováci káplánok.

Kinevezés. Salamon Dénes, zentai kir. közjegyző-helyettes ugyancsak Zentára kir. közjegyzővé neveztetett ki.

Honvédezdünk köréből. Löwinger Mor. cs. és kir. hadapród-tiszt-helyettes, áthelyeztetett a honvédséghez s ezredünknek Ujvidéken állomásozó zászlóaljába osztott be. — Dr. Issekutz Marcel, Hödl Fridolin és Lamnek Vilmos honvédezdünkbeli tartalékos hadnagyok, szolgálati kötelezettségük teljesítése után, saját kérelmükre, szolgálaton kívüli viszonyba helyeztetek. — Román József, tartalékos hadnagy, szolgálati kötelezettségének teljesítése után, saját kérelmére elbocsátott a honvédség kötelekéből.

Tanítók a miniszternél. A magyar tanítók országos bizottsága tiszteltet a napokban gróf Csáky Albin közoktatásiügyi miniszternél. A bizottság elnöke, arra kérte a minisztert, hogy az állami községi és felekezeti iskolákban működő összes tanítók, azok is, kiknek fizetése a 300 frt minimumot meghaladja, ötödéves kárpótlékokat kapjanak. A miniszter szívesen fogadta a kérést, de hosszabban nyilatkozott a nyugdíjtörvény revíziója és általában a tanítók anyagi helyzetének javításáról s ígéretet tett arra nézve, hogy a tanítók helyzetét a törvényhozás javítani fog. Sajnálja, hogy ez nem lesz oly mértékben eszközölhető, a miként ő maga kívánja és tervezte: ennek oka azonban egyedül az, hogy az óhajtott és tervezett javítás több millió forintba kerülne, mit az állampénztár most még nem bír meg, mert ha csak a törvény szabta 300 frt minimum adatik is meg, mintegy 480 ezer forintjába kerül az országának.

Majális. A „zentai önkéntes tüzoltó-egylet“ f. évi május hó 28-án, Urnapja ünnepén, szerelvényeinek javítására a zentai népkertben táncvigalmat rendez.

„Az már más édes Rozikám“, felelt Hédervári Ignác, ki Róza előadásának valóságában nem kételkedhetett.

Igy multak az évek annélkül, hogy a szép Róza fokotó alá került volna. Ha később aztán elvételre került is egy-egy kéréje, az vagy pupos vagy sünta volt. A jó Csömöriné hasztalan figyelmeztette a bekövetkezhető szerencsétlenségre, amidőn a leányokat — ha szépek is — tlni hagyják a sok kosaradás után, sőt a város aggszüzei közé iktattatnak, s mint ilyenek se bálban, se bármiféle mulatságban beszéd tárgyat többé nem képezik s mint holtak vezetettnek az élők között, — reá sem hederített, sőt nevetett mindezekhez.

Csömöriné leányát házassági ajánlatokkal nem ostromolta többé.

Róza még mindig szép — de már nem a város legszébbje — habár a napokban ünnepelte édes anyja társaságában 25-ik születésnapját. Mióta első kéréje öngyilkos lett, nyolc év telt el...

A városi színházban egyszer egy uri emberrel ismerkedett meg, ki mindjárt az első pillanatban megnyerte rokonszenvét. Később aztán séta alkalmával többször találkoztak s csakhamar be is vallották egymásnak vonzalmaikat.

Fekete — így hívták a mintegy 50 évesnek látszó uri embert — könnyen talált alkalmat és módot, hogy a szép Róza házi körébe is juthasson; a jó Csömöriné egy percig sem habozott, hogy a tisztességes szandéku látogatót barátjai körébe fölvegye, különösen midőn halotta, hogy Fekete egy gyár egyedüli tulajdonosa. S minő finom, csaknem előkelő volt egész megjelenése! (??) Alacsony homlok, sztrke, durva baj, a nagy száj felett mindig bizonyos elszánt, ravasz vonás, apró szemek, barna kezek s mindezek mellett a 18 ik századbeli öltözködése s modora, végre rekedt, vastag hangja — ki lett volna képes mindezeknek ellenállani?

S Rózának mindeme tulajdonok, amelyekkel Fekete bírt, tetszettek, sőt — hogy a város aggszüzei közé ne iktattassék — az sem állott útjában, hogy Fekete már 50 éves, özvegy és tizenkét élő gyermek atyja.

Igy valóban Fekete uram egy gyermekgyár tulajdonosa volt...

A kézfogás nemsokára egész csendben megtörtént s a szép Róza most ismét városszerte közbeszéd tárgyat képezte... A tulboldog vőlegény pedig örömtől sugárzó arccal árkon-bokron keresztül hirdette, hogy ő a világ legboldogabb embere s hogy pár hét múlva fokotó alá hozza a szép Rózá.

Az esküvő az alföld egyik nagyobb városában valódi pompával ment végbe. A jó Csömöriné szeméből könnyek pergett; de hogy ezek öröm- vagy búkönyvek voltak-e, azt senkinek el nem árulta.

A szép Róza ma már feleség és boldog anya. A gyermekek évről-évre szaporodnak, a gyár emelkedőben van!... A napokban két esküvőt ünnepeltek egyszerre. Egyik a 26 éves mostoha leánya, a másik a 24 éves mostoha fiáé volt.

Tizenkét mostoha és két igaz gyermeke közt kétségteletlenül legszebb a 3 éves Ilonkája. S ez anyjának legnagyobb vigasza, öröme és reménye is. Szinte örömmel telik el szíve, hogyha a szomszéd asszonya előtt az ő kedves Ilonkájáról beszélhet.

A minap Kecskés Andrásné látogatta meg és a midőn csupa boldogság és megelégedéséről beszélt, el nem mulasztotta a következő szavakat: „Oh kedves szomszéd asszony, okosabb kis lányt sosem láttott, mint az én Ilonkám! Ha levest tesztek elébe, mindig két kanalat vesz a kezébe... Egy valóságos csodateremtés! A minap olyan szépen énekel, hogy három éves kora dacára azt hittem, hogy a Blaháné asszonyság van a szobában...“

„Tudja mit tanácsolok én magának Róza asszonyság — válaszolt Kecskés Andrásné — adja föl a csodateremtést Pestvármegye városába a nemzetös színházba; ott ugy kitanítják, hogy tíz éves korában már jobban fog táncolni, mint a polgármesterünk nagynénje.“

H. A.

Melléklet a „Bácska“ 40-ik számához.

A kolluthi jegyzőválasztás. Zimmermann Györgynek Kolluth község jegyzőjévé történt megválasztását mint teljesen törvényes, a vármegyei közgyűlés határozatában felhozott indokokból a belügyminiszterium jóváhagyta és Eberling János és társai kolluthi lakosokat az ezen választás ellen benyújtott felekezési kérelmekkel, hogy a választást vezető főszolgabíró ellen a fegyelmi eljárás elrendeltesék, — elutasította. Ez azon választás, a melyért a zombori járás főszolgabírája bizonyos oldalról oly sokszor a sajtó útján is méltatlanul megtámadva lett, és így annál inkább örülünk, hogy az legtöbb helyen jóváhagyatvan, a vármegye ezen érdemes tisztviselőjének a legtöbb közigazgatási fórum által fényes elégtétel adatott.

Hangverseny. A városi hatóság választmányja által a felállított zeneiskola alapítókéjének szaporítása céljából az újonnan berendezett „Vadászkürt“ szálloda helyiségeiben rendezendő hangverseny folyó hó 31-ik napjára halasztott. A közreműködő művészek, valamint az előadandó műsor nagy élvezetet ígérnek. Különös figyelmet érdemel a „Stingl fiúvek“ híres zongora gyűjteménye által kizárólag a célra Bécsből leküldött új szerkezetű pompás zongora, a mely Csernák hangszerkészítőnél már most is megtekinthető.

Holdfogyatkozás volt e hó 23-án, szombaton este, mely már 5 óra 55 percek kezdődött s 6 óra 55 percek teljessé lett. Midőn a hold látható lett az égen, már ismét növekvő félben volt.

Rendkívüli felülvizsgálat fog tartani Szabadkán, holva a szabadkai, bajai, zombori városi, továbbá zentai, kalai, topolyai, apatini, hodszági sorozó járásokból felülvizsgálatra utasított hadkötelesek f. hó 27-én fognak elővezetett.

A kulai urbéri ügy. A szegedi kir. tábla a napokban kezdte tárgyalni Vaally István kulai ügyvéd hájperét.

A bacs-tiszavidéki tanítói egyesület választmányi ülése f. hó 21-én tartott meg Ó-Becsen Fráter Tamás adatai tanító elnöke alatt. Elhatározták ezúttal, hogy az ez évi nagygyűlés f. évi augusztus hó 25-én Petrovosszél fog megtartani, az ottan újonnan épült nagyvendéglő helyiségeiben. E nagygyűlésen föl fog olvastatni Szűcs János választmányi tagnak Szűcs József (az egyet volt elnöke) fölötti emlékbeszéde, ugyanint Karasz Sándornak „A tanfolyamok beosztása s az osztályok elkülönítése“ című dolgozata, továbbá föl fogják kérni Kiss Sándor petrovosszélói tanítót is egy fölőlvás tartására. — Elhatározták még, hogy „az egészségtan tanítása a népiskolában“ című tétel kiválóbb pályamunkáit összesen 6 drb. és kir. arannyal fogják megjutalmazni. A pályázat határideje 1892. január 31-ike leendő. — Az ülést végével díszes lakomára vezette főtiszt. Fonyó Pál plébános a választmány tagjait.

Uj találmány. A rossz fogak, fájdalom, a legmodernebb betegségek közé tartoznak, alig van ember, ki nem panaszkodna fel. Ilyen körülmények közt az hisz-szik valóban közérdekű azon találmány, melyet dr. Vadas Kálmán fogorvos és városunk tisztí főorvosa tett. Sikerült ugyanis oly eljárást felfedeznie, melynek segítségével a mesterséges fogorok teljesen a szájrégbe beillesztve készíthetők el, úgy hogy a fogorok ennek legeszkélyebb redőjéhez is hozzáillenek és ezáltal azon kellemetlen érzésnek, melyet az eddigi mesterséges fogorok nem egyszerű előidézték, eleje van véve. Mint értesülünk dr. Vadas e találmányára szabadalmat kér, egyúttal pedig az Ash et Comp. londoni világbírói céggel érintkezésbe lépett ezen találmányának hasznosítása tárgyában.

A javító intézetből. Pajkos egy gyerek volt a zombori újtemplom (?) harangzóájának fia, kit városunkban Szilvi néven mindenki ismert. Az édes apja aggodott is fia miatt s minthogy becsületlen, munkás embert akart belőle faragni, a várostól kért tanácsot, hogy mit tevé legyen. A városi hatóságnak sikerült a gyereket az aszói javító intézetbe felvételni. Ott volt hat esztendőig. Most haza került. S milyen ember lett belőle! — A pajkos Szilvinek se hirt, se hamva, derék asztalost csináltak Aszódon Kálmár Szilveszterből, ki most hasznos tagja lesz az iparos testületnek.

A vészharang. Kétszer is megkondult a vészharang pünkösdi hétfőjén Ujvidék városában. Mint tudósítónk írja, reggeli 6 órakor a szerb negyedben támadt tűz s csak a tüzoltóság derék működésének köszönhető, hogy két ház leégése után a tüzet el tudták fojtani. Alig múlt el ez a veszedelem, már ismét félreverték a harangokat. Tizenegy órakor a város ellenkező végén, egy szűk, tüzveszélyes utcában állt a vöröskakas a háztetőre. A tüzoltók itt is erősen dolgoztak, de szinte kárba vesztett munkájuk, mert nagy szél kerekedett. Szerencsére a legnagyobb veszély pillanatában megeredt a zápor és a nagy eső segélyére jött az embereknek. Három ház égett le. Egy kis gyermek a nagy zűrzavarban a tüzoltó kocsi alá került, hanem egy derék honvéd az utolsó percben kiragadta a kerek alól. A tűz okozta kár jelentékeny.

Elesipett tolvajok. Nemrég történt, hogy Martonson Csongradécz Péter ottani lakos háza falát kiasták s ellopták vagy 339 ft becsértékű ruhaneműt és egyéb dolgokat. A csendőrség azonnal megindította a vizsgálatot s a gyanúba vett jómadárban csakugyan meg is találta a napokban a tettest. Hámozózat tartott ugyanis Szávoly Mihály házában, ki a martonosi batarban lakik: itt a láda fenekén a kiastott falon levő kesnyomokba teljesen beillő kés találtatott, melynek fanyele és vasa között, dacára, hogy már megsurotatott, azon színű föld volt, minőből Csongradécz háza fala készült. Szávoly a helyszínrre vezették, s előtte a kést az egyes nyomokba beillesztették, mire Szávoly — látva, hogy tagadása mit sem használ — tettét beismerte, s büntetésül Lund Gábor és Gál István rosszhírbű álló egyeneket nevezte meg, kik azonban mindent tagadnak. A csendőrség átadta őket a járásbírósnak.

Lloyd társulat. Kereskedelmi csarnok létesítését tervezte fenti cím alatt néhány zombori kereskedő és hivatalos helyiségűl a „Elefánt“ szállodában egy alkalmas helyiséget használand.

Himen. Kardos József kir. mérnök, folyó hó 29-án, délután 1 órakor Sztanisicson, az izr. templomban tartja Krausz Laura kisasszonnyal esküvőjét.

Kerti helyiség megnyitása. A „Vadászkürt“ szállodának új nyári helyiségei az udvarnak pompás ki-világítása mellett, Herczenberger Sándor zenekarával, f. hó 28-án fog megnyitattani.

Egyházközségi ülés. Zombor szab. kir. város róm. kath. egyházközsége 1891. évi május hó 31-én délelőtt 10 órakor a városháza kistermében rendes közgyűlést tart. Tárgyak: 1. Iskolaszék átirata Kuzmits Lajos volt tanító részére megszavazott 41 frt 34 krnyi nyugdíjának 125 frtra leendő kiegészítése iránt. 2. Jakobcsits Berta kérvénye hátralebten levő 15 frtnyi kamat lefizetésére 3 havi halasztás engedélyezése iránt. 3. Ast Nándor választmányi elnök jelentése az egyházközség pénzügyi szabályainak alkotása iránt nyert megbízásra. 4. Gooser Vitsuz kertésznek 38 frtos számlája a zárdaépület felső udvarának befektetése és rendezése tárgyában. 5. Purman Alajos pénztárnok jelentése az iskolaalap 1890. évi számadásai tárgyában. 6. A zombori telekkönyvi hatóságnak f. évi 2159. számú törleési végzése. 7. Zárdaépítőknek kérvénye egy új szerkezetű szivattyús kút által a fürdőszobába szolgáló vízvezetékkel, és az alsó kertben nyári helyiség felállítására iránt. 8. A zombori róm. kath. iskolaszéknek felállítására az elemi iskolákban megtartandó évi zárvizsgák határideje tárgyában. 9. A zombori róm. kath. lelkészi hivatalnak bejelentése főtisztelendő Majorosy János felszentelt tünini püspök és érseki helynöknek f. évi június 11-én délutáni 4 óra tájban Zomborba érkezése tárgyában. — Időközben beérkezendő ügydarabok. Zomborban, 1891. évi május hó 25-én. Dr. Csibás Benő, polgármester, mint egyházközségi elnök.

Hajózás Tittel és Ujvidék között. A Dunagőzhajós-társaság közhírré teszi, hogy Tittel és Ujvidék között e hó 26-ától fogva a menetrendszerű hajókön kívül még egy helyi személyszállító hajó fog hetenkint kétszer a következő menetrend szerint közlekedni: Indulás Tittelről Ujvidékre minden kedden és szombaton reggel 5 órakor; első ut e hó 26-án. Indulás Ujvidékről Titelre minden kedden és szombaton délután 2 órakor; első ut e hó 26-án.

Esküvő. E hó 26-án Ujvidéken esküdt meg Denneberg Adolf bajai kereskedő Koch Szerén kisasszonnyal.

Majális. A „zombori népköri iparos dalárda“ 1891. évi május hó 31-én, vasárnap, a Sikara erdőben majálisot rendez, melyre a n. é. közönség tisztelettel meghívatik. Beléptidő személyenként 50 kr. A tiszta jövedelem a dalárda zongora-alapja javára fog fordítatni. Kezdeté délután 3 órakor. Kedvezőtlen idő esetén a legközelebbi vasárnapra halasztatik. A nagyérdemű közönség szíves pártfogásáért esd a zombori népköri iparos dalárda.

Elveszett fiu. Milácsi Mátyás szabadkai illetőségű 19 éves hülye fiut szülei elvitték a mária-gyüdi bucsura, a honnan hazajövet a siklósi keresztutnál a gyámoltalan fiu a szabadkai bucsusoktól elmaradt és nyoma vesztett; állítólag a szegszárdi bucsusokhoz csatlakozott. A jómódu szülők mindenféle sürgönyöztek a fiu megkeresése végett.

Nemes-militicsi hírek. F. hó 20-án Popovics főszolgabíró elnöke alatt ejtették meg községünkben az orvosválasztást. Négy pályázó közül egy szavazat ellenében dr. Pucsay petrovosszélói orvos lett egyhangulag megválasztva. A lakosság alig várja már jövetelét. És ez nem csoda, ha tekintetbe vesszük, hogy ugy szőlő-van évek óta volt orvos nélkül a közel 4000 lelket számláló község. — Ugyanazon napon a pacseri határban találták meg Horváth (Szluzi) Antal ns. militicsi illetőségű rosszhírű ember hulláját. A rejtélyes esetből eddig bővebb adatok hiányzanak; minden valószínűség azonban a mellett szól, hogy az illető bűnténynek esett áldozatul. — A szilvi gondatlanság is áldozatot kívánt ezen a napon. Ugyanis Csernus András váltóór 2 éves fiacskája a kis kacsák után járkálva beleesett egy gödör-féle kutba, honnan már csak halva lehetett kivenni. A kis áldozatot a legnagyobb igyekezet dacára sem lehetett az életnek megmenteni. Szülők okuljatok!

Eljegyzés. Haimann Kálmán, német-palgánai izr. tanító eljegyezte Stern Regina kisasszonyt ugyanaki.

Az amateur fotografus. Magyarországon is kezd terjedni a sportnak egyik élvezetes és hasznos neme: az amateur fotografia. Budapestén a szép nem is kezd már kultiválni ezt a szép időtöltést. Megyénkben — tudunkkal — még alig úzik. Pedig itt is volna sok megörökíteni való. Pl. egy reggelit mulató társaság, amint bacska módra ölelkezik meg po... azaz esőkolodzik. Milyen épületes dolog lenne ezt másnap látni. Meg vagyunk győződve, hogy az amateur fotografia terjedése új korszakot lesz hivatva teremteni az ivodalom történetében is. Minden vendéglősnek lesz bizonyára egy állandó fotografusa s a főpincér, mikor másnap a számlát bátorodik alázattal elküldeni, ehhez egy az elmúlt éjjelről felvett társasági vagy egyéni fényképpel fog kedveskedni. — Különben, hogy hogyan néz ki egy amateur fotografus, azt a következőkben írjuk le, vizsgáljuk ezentúl a járó-kelőket talán akad közöttük ilyen népesség is. A virágokkal szilietik, amint a tavasz belombozza a fákat, a szabadban terem, sárga vagy narancs színű tászkával kezében, a hátán, különös szerszámokkal ellátva. A táskában természetesen mindez, ami a fotografálásához szükséges, a kicsi vagy a nagy felvételhez. A vasutak felé törekszik, előzőli a mezőket, réteket s betoppan oda, ahol nem is várják. Bármibe kerül is, lefényképezi a családot, többnyire csoportképen. A csoport az ő specialitása. Lekap egy vidék részletét madár távlatból, egy száguldó vonatot, egy legelő tehenet, egy nyáját. Boldog. Este, füveglemezekkel tér haza s azokat gondosan mindenféle folyadékkal megmossa, a keze ettől rendszerint sárgás-zöldes megviselt színű. — Többé-kevésbé jól-rosszul találja el, amit lefényképez, öröme nem ismer határt s mindenkinek bámulni kell remekét. — Az ugynevezett hamis amatőröknek egész serszámja kicsi, lekap egy arcot, anélkül, hogy valaki észrevenné, hőlgyeket fűrdés közben, pongyolában. Angyali boldogság sugárik arcán, ha este 80, 100 clichével megrakodva tér haza, szóval specialitás. Az ördög nem alszik, talán közöttük is van ilyen.

Öngyilkossági kísérlet. Gombos Ignác, zentai tekintélyes polgár, a napokban öngyilkossági szándékból késsel több szurást ejtett magán, de a kísérlet idejekorán észrevették hozzátartozói s a szerencsétlen embert megmentették az életnek. Tettének okául hirtelen bekövetkezett anyagi bajait emlegetik, melyeknek elviselésére az előbb jó módban élő Gombos nem érzett elég erőt magában.

A zentai gazdakör f. évi május hó 18-án tartotta az évi csikódíjazását. Díjaztattak egy éves csikók nemi különbség nélkül összesen 7 díjjal 100 frt értékben. — Díjaztattak továbbá két éves kanca csikók összesen 7 díjjal 100 frt és 2 drb. arany értékben. Ez utóbbi díjazásnál azon elv lép előtérbe, hogy kiváló tenyésztők nevelésére buzdítsa a földművelő tenyésztőket, s a jövő évben folytattatik a három éves kancák díjazásában. — Bejelentetett és megjelent összesen 53 drb. csikó, melyekből a díjazottakon kívül még sok arra érdemes maradt díjazatlanul.

A magyar nyelv ellen. Sztanisicson e hó 24-én a Szentháromság-szoborhoz tartott körmenet alkalomával, midőn a kántor magyarul kezdett énekelni, a németek az istenítiszteletről eltávoloztak s a kálváriához vonultak ki. Ily eljárással szemben célszerű volna mihez tartás végett egy a községvezetésnél, mint a szószékéről az 1878. évi V. t. c. 190. és 191. §-ait meghirdetni, nehogy egyesek a törvényt nem ismerve, magukat veszélybe dönték.

A ki bejelenti öngyilkosságát. A pacseri községi bíróság beállított a napokban egy Szathmáry Pál nevű, vukovári, intelligens külsejű ember s azt a jelentést tette, hogy neki gyógyíthatatlan betegsége következtében az élettől meg kell válnia; öngyilkos lesz s kéri a bírót, hogy holttestét hatóságilag ne bontsák fel. A bírót azt hitte, hogy rossz tréfával van dolga s nem igen törődött az idegennel. Másnap az a hír terjedt el a faluban, hogy Szathmáry öngyilkos lett; éles késsel hasát fölmetszette s rögtön meghalt.

Menetrend a Tiszán f. évi május hó 1-től további intézkedésig. Lefelé: Szegedről Titelbe: vasárnap, hétfőn, kedden, csütörtökön és pénteken délután 4 órakor. Szegedről Zimonyba: vasárnap, kedden, csütörtökön délután 4 órakor. Fölfelé: Zimonyból Szegedre: hétfőn, csütörtökön és pénteken délután 2 órakor. Tittelből Szegedre: hétfőn, kedden, csütörtökön, pénteken és szombaton este 6 órakor. Zentáról Szegedre: naponta reggel 5 órakor. Erkezik Szegedre: 8—9 órakor reggel.

Kitűzött madarak. Oz-és szarvasfejek kaphatók Tuczakovits József apatini lakosnál. Nevezett egyszersmind vállalkozik bármilyen állatok kitűzésére.

Városi ügyek.

A gazdasági és pénzügyi bizottság f. hó 23-án ülést tartott. A honvédelmi miniszter értesítette a város közönségét, hogy a Ferenc József laktanyai kocsi-szín és pótrakár kibővítése esetén a város által igényelt bérmegeterítés nem lesz fizethető, hanem ennél csekélyebb összeg, mely a beruházandó tőkének még csak 3%-át sem képviselné. A gazdasági és pénzügyi bizottság azt javasolja, miszerint mondja ki a város közönségét, hogy az építkezéseket csak az esetre hajlandó foganatosítani, ha a beruházandó tőke után évenként 5% bérmegeterítést nyer. — Hosszabb vitát idézett elő az artzi ki vízének az Erzsébet-terre való átvezetésének tengeri kigyó ügye. Zsigmondy Béla, mint már említettük volt, a maga részéről nem javasolja a viznek átvezetését. Szemben ezzel Barthal továbbra is az átvezetés mellett nyilatkozik; a vita elején kijelenté ugyan, hogy nem tesz érdemleges indítványt, annak végén azonban az átvezetés csak két szótöbbséggel mellőztetett. Reméljük, hogy az artzi ki ügye ezúttal már érdemleges befejezést fog nyerni. — A törvényhatósági bizottság határozata alapján a bizottság tárgyalás alá vette a jövő évek közevisi programját. A kockakövezés sorrendje már meg lévén állapítva, a Szt. Háromság-teren és a posta-utcán átvonuló utvonlak kockakövel leendő kiburkolásának elhatározását a bizottság feleslegesnek tekinti, egyúttal azonban Barthal indítványára a Szt. Háromság-ter rendezését, csatornázását és részbeni kockakövezését is javasolja. Csak elismeréssel adózhatunk ezen indítványért annak kezdeményezőjének, mert aki csak egyszer látta a Szt. Háromság-teret, városunk ezen legelőkelőbb terét, hőlvadás vagy egy zápor után a rajta keresztben átvonuló pocsetával, annak okvetlenül arra kellett gondolni, hogy csatornázás nélkül a kövezés nem sokat ér. Egy földalatti csatorna a csapadék víz elvezetésére, ennek folytán a piac lejtőmagasságának, rajta keresztül vezető kockakövel alaknak a közlekedés és a többi területnek a piac tartására való berendezése, esetleg a piac szegélyének fasorral való beültetése kétségkívül a város székházának és az egész tér emelésére fogna szolgálni. Nem tudjuk ugyan még közelítőleg sem, mily költségeket fog e terv kivitele igényelni, és hogy ennek folytán mikor lesz valószínű, a kérdés felvetése azonban mindenestre az ügy érdekében hasznosnak tekinthető. A hasított kövel való burkolásra ajánlja a bizottság a bezdáni utnak a honvédelmektanya előtti borpiaccá berendezendő részét, a Rökus- és a Flórián-utcát, egyúttal kimondatni javasolja, hogy a belvárosi jelenleg még közvetlen utcák csak az esetre fognak kiburkoltatni, ha a tulajdonosok legalább a költségek egyharmad részét viselni késznek nyilatkoznak. Mindenesetre sokkal helyesebbnek tartjuk ezen propozíciót, mint a bizottság minapi javaslatát, mely első sorban a belvárosi közvetlen utcákat javasolta kiburkolni, jöllehet van közöttük olyan is, hol kocsi megjelenése eseményszámba megy. Intelligenciánk és az élénkebb forgalom nemcsak a belvárosban, hanem talán még nagyobb mérvben a külvárosokban is feltalálható, méltányos csak, hogy a többi városrészeknek is jusson valami azon előnyökből, melyek a közterhek árán nyerhetők el. — A Falcione alapítvány 1891/2. évi költségeloirányzatát, a városi földek hasznosításának 1891/2. évi tervezetét és a megtartott hasznosítási árverések eredményét a bizottság elfogadásra ajánlja.

Vásártér. A polgármester előterjesztést tett a törvényhatósági bizottságnak, hogy a Deákferenc-körut nyári utjának elzárása folytán onnan kizsurló gabona-és gyapju-kocsik, títzelófa, sás, kaka, gyékény, favilla, lapát stb. a vásártérnek az újtemplom és a fekete lóhoz vezető átjáró közti részére helyzetnek el, a gyalogos tótok sátrai pedig ezen átjáró déli oldalára. Egy másik előterjesztésében pedig javasolja, miszerint a vásártér elhatározott rendezése költségei az előre nem látható kiadásokból fedeztessenek.

Közygűlés. A május havi rendes közgyűlés 27-én, szerdán, d. e. 10 órakor fog megtartatni. Napirendjének legfontosabb részeit az általunk már fentebb ismertetett tárgyak fogják képezni.

Városok értekezlete. A regélelyben 1888-ban tartott szabad királyi városi konferencia alkalmából a kiküldöttek azon óhajnak adtak kifejezést, miszerint jövőre a városokat érdeklő fontosabb ügyek ily országos értekezleteken beszéltesse meg. Most Temesvári városunk híjra meg az államosítás alkalmából ily értekezletre július 20-ára a városokat. Mint értesülünk, városunk is képviselve lesz ezen értekezleten.

Művészet és irodalom.

A „Magyar Hírlap“ újdonság-pályázata. A „Magyar Hírlap“ tudvalevőleg minden hónapban 10 arany pályadíjat tűz ki egy érdekes hírre, melynek az érdekességén kívül még eredetinek, frissnek és igaznak is kellett lenni. Az első határidőre, május 20-ikára 332 pályázó hír érkezett a „Magyar Hírlap“ szerkesztőségéhez, nagy fejtörést okozva a bíráló bizottságnak, mely a pályázók annyi egészséges buzaszemet rostált ki, hogy szinte zavarban voltak, melyiknek adják a csengő jutalmat, végre is szótöbbséggel „A királyi úzenete“ című újdonság, melyet a „Magyar Hírlap“ majdnem valamennyi fővárosi és vidéki, sőt külföldi lap is átvett, nyerte el a díjat. A „Magyar Hírlap“ szerkesztősége azonnal táviratilag felkérte a Nagyváradon megjelenő lapokat, hogy miután a pályadíjnyertes hír onnan érkezett, szólítsák fel szerzőjét jelentkezésre. A szerző azonban ismeretlen kíván maradni és a díj fölvetelével Dr. Molnár Jenő budapesti ügyvédet és Pitroff Kornél m. kir. erdésztt hívta meg, kik a „Magyar Hírlap“ szerkesztőségében meg is jelentek és a tíz darab es. kir. aranyat átvették. A „Magyar Hírlap“ a pályadíjat a mai nappal újból kitűzte. A pályázaton a június 20-ig beküldött újdonságok vesznek részt.

A népiskolák tankönyvei. A kultuszminiszter rendeletben meghagyta valamennyi tanfelügyelőségnek, hogy a jövő tanév elejétől kezdve az állami és az állam által segélyezett községi iskolákban csak az állam-kormány által kiadott tankönyvek használhatók. A miniszter rendeletében okát is adja e rendelkezésnek, azt mondván, hogy az állam által kiadott könyvek jobban megfelelnek a miniszter intencióinak és olcsóbbak, mint a magánvállalkozók által kiadott iskolakönyvek.

Igaz történet.

Hódsági krónika? Igen, kedves olvasóm, Hódságh már van olyan nagy város, hogy napi eseményei vannak. A napokban ott jártam és ne hogy a világtörténelem valmiképen rövidséget szenvedjen, megörökítem e lap hasábjain.

„Mert hát“ — így kezdé egy lukullusi ebéd után az én vendégszerető házigazdám, — „nem úgy vagyunk mi ám itt, mint a karavukovaiak, a kik ma sem hiszik, hogy „nigis mozog a föld!“ Történik ám itt nálunk mindennap valami. Legutóbb a strajkoló kocsmárosok, a rác-militári határon, az országúton majális rendeztek. Páros pünkösdi reggelén díszes plakátok hirdették az utcasarkokon, a mint következnek: — „Ob Schön! Ob Regen! Am 17., 18. und 19. Mai das ist Pfings Feiertage grosser Majalis am R. Militäres Weingartenspitze. Nur echte unverfälschte (?) Baranyaer Weine. Echtes Pester Bier! Csínadratta! Bum! Bum!“ Jeles egy majális volt azt mondhatom. A zápor utáni szél kellemes háttérül szolgált a „muri“-hoz. Roppant nép volt kiűn; három trombitás banda futja a „Höher Peter“ és „O du lieber Augustin!“ fülbemészó dallamait. Oly nagy zsvaj, lárna, muzsika és énekeszó volt, hogy a távolban „nem akart az ökörsorda lejelni“ annyira megrökönyödött. A majális azonban nem azért rendezték, hogy mulassanak, hanem hogy vele János bácsit, a regéle bérlet bosszantsák, borsot törjenek vele az orra alá. Mert, tetszik tudni, a „Bácska“-ban is olvashatták, ök mindaddig, míg János bácsi a regéle bérlet, bort nem mérnek, sőt nem is isznak. Képviselőtestületi pártfogással „Bornemisz-szá“-ra változtatták nevüket. — Mi a nagy hőségben hiába könyörögtünk, adj egy hús cseppet, hű eszem! — siket fülekre találtunk. Jártunk egy száz tagu küldöttséggel az előjárásnál, bírónál, jegyzőnél, képviselőtestületnél, mindenütt azt az egybangu választ nyertük: az erős igazság a kocsmárosok mellett szól! Ezek kitzűt- ték a vérvörös strajk-zászlót e felirattal: „Le a regéle- bérlettel! Abeng János! Marsch!“ „De nehogy azt higye, barátom — folytató házigazdám — hogy e halálraítelt János valami megrögzött gonosztévő, megjegyzem, hogy borskeresztelés miatt még büntetve sem volt. Sokkal jobban szívéhez nőtt a bor, semhogy illetéktelenül elkeresztelné. De egy hibája van és ez a hiba nálunk megbocsáthatatlan bűn. Még elgondolni is rettenetes! János bácsit nem Hódsághon költötte a gölya, mert keresztelőlevenínek ékes tanuságaként a budai hegyek közt mosolygott le reá először a verőfény. A ki pedig nem született Hódsághon, annak semmi keresni valója sincs itt. (Bevallom kényelmetlenül éreztem magam, az én bölösömet sem ringatták itt.) Ha világhírű óriás valaki, az itt nálunk csak törpe számba megy; ha országos híru férfiú is, nálunk az csak „jött-ment“; ha van egy forintja, az itt csak egy újpesti piculát ér; ha van egy farkasbőr-bundája, az itt nyári porköponyegnek csufol- ják és ha akad olyan merész, aki itt letelepedik, be- sültes vállalatba fog, hogy munkájával magának és családjának mindennapi kenyerét megkeresse — kigyót- békát kiáltunk rá és összefogunk mindannyian, mint egy ember, hogy anyagilag tönkretegyük, hogy koldus- botot véve kezébe, hagyja el a mi kedves városkánkat és addig nem nyugszunk, míg ez a sors nem éri a „jött-ment“-et. S ha ez a valaki történetesen regéle-bérlet, lehet annak a legjobb bora és süre is... (házigazdám töltött, koccintottunk, itunk)... a minthogy János bácsinak van is, az nálunk vitriol-méreg!“

„No de most az egyszer nem használt a régi manóer. János bácsi ember a talpán és mint a szikla áll azon. Hogy, hogy nem, fogott magának négy törzs- gyökeres benszültöt, kik kitzűtték a cégért és mérik az ő borát, sörét és pálinkáját. S uramfia akadtak hód- ságiak, a kik ittak. Eleintén kevesen, később többen, utóljára mindannyian. Csodák csodája! Az „ölmecukros“ bortól a „belladonnával“ festett sörötől még a kis ujsa sem fájdult meg senkinek, csak azok lettek betegek tőle, kik nem ittak belőle — a strajkolók. Napirendre tért felettük a világ, ettől fájdult meg a fejük. Hogy e fájdalmat szeliden elringassák, no meg, hogy János bácsit bosszantsák, elmentek a rác-militári határra és

az ottani bérlet borát mérték ki és e kereskedelmi ma- nipulációt az ékes „majális“ címevel ruházták fel és ezt így folytatták volna a világ végéig, ha hirtelen, mint „Deus ex machina“ a vármegye egy rendeletet nem adott volna ki. Igen, este jött a parancsolat, gyász- fekete pécét alatt: Kocsmárosok vége legyen a strajk- nak! A ki 30 nap alatt... a többi különben ugys tudja, hisz referált már róla a „Bácska“-ban. Elég az hozzá, hogy erre a szigorú, de igazságos parancsra a strajkolóknak megnőtt az orruk, azoknak pedig, a kik öket vezették, izgatták, e parancs orrot adott. Mi hód- ságiak örüllünk ezen nagyon, mert hisz a megöröltak ezután is csak az orrukig látnak, jóval tovább tehát, mint eddig, mivelhogy megnőtt egy kicsit az orruk és hosszabb lett. A nagy orrot azonban nem jó ám fejn hordani.“

„De nehogy azt gondolja“ — folytató házigaz- dám, — „hogy a strajkon kívül nincs másról miről beszélni. Ejb! dehogyan nincs: itt van a filloxera, kro- kodil, kenderáztatás, kiállítás, meg sok minden. A fil- loxerától nem nagyon ijedtünk meg, — de a krokodiltól, attól nagyon megijedtünk. Kenderáztatók látták a Mosz- tonga karavukovai részén. Pláne, mikor megtűtük, hogy onnan az új rendőrség átkísérte ide egyenesen a város házára. Olyan félelmet állottunk ki, hogy hát ha betalál rontani a tanásterembe. Csak akkor nyugod- tunk meg, mikor ez a krokodil-kacska a feledés tengeré- be visszaeresztetett. A kenderáztatók azonban ma sem hiszik, hogy a krokodilus-harc képtelenné tétetett s ne hogy ott csipje öket valahol a rettegett szörny a Mosztonga piszkos-szűrke vizében, a város közvetlen közelében levő gödrökbe áztatják a kender és dacára a rendelkezéseknek, vizesen hordják be az utcákba. Van is bűz elég. No, de mit nekünk boldog hód-ságiaknak egy kis bűz? Ha esetleg rothad valami Dániában azt se bánjuk, hát egy kis vizes kenderrel csak nem bi- belődünk. A ki nem szereti a kenderszagot, fogja be az orrát s ne járjon arra felé, hanem zónaterrifázon el oda, hol a citrom és narancs virul, vagy oda, hol a más fejfájás betegség nem uralkodik. Mert kérem, most ez a divatos betegség nálunk. Furcsa egy betegség: semmi baja sincs az embernek, csak a más feje fáj neki. És nincs ellene orvosság még az új patikárusnál sem, — doktor se tud róla semmi jót. Azt mondják a be- tegségben szenvedő semmi fájdalmat sem érez, sőt gyö- nyörőséget. Nem is arra veszélyes hát, a kit meglep: hanem a társas életre. Monhatom, nem kis aggodalom- mal látom, mint terjed a ragály s komolyan féltem a mi társas életünket, mert gyöngécske még áldozatul eshetik. Bizony, bizony kár volna pedig érte, mert mindentünk van nekünk boldog hód-ságiaknak, házunk, földünk, pénzünk (bőven), ökrünk, lovunk, szolgálók és szolgáléanyunk, rengeteg felszességünk, esetlen szo- kasunk, monopolizált népszerűségünk — csak egésze- ges társas életünk nincs. Érintkezésünk nem elég benső, az összetartó kapesok rozsdásak, az életérdekek köréi kuszáltak s az erőt sokszorozó köz szeretete nem önzellen. Jó volna hát nem patikai, hanem házi-szerekek vala- miképen kiirtani ezt a csuf betegséget, mely könnyen meglepi a gyöngé lelkeket!“

Pardon! Események helyett, majd hogy nem bőjti prédikációt tartok, pedig annyi volna még az elmondani való, hogy se szeri se száma.

„Hogy Hódságh kezd város lenni, igazolja az is, hogy a nyáron egy grand kiállítást rendezünk. Látni lehet majd ott sok mindent, többek közt: 1. A városi költészetét rózsaszín papírosra nyomva, a reménység zöld színével. (Igen érdekes olvasmány.) 2. Egy városi képviselő arcképét, abban a pillanatban levéve, midőn „Kossuth“-ra abugot kiált. 3. A magyar tanylevő is- kolát madártárlatban a jövő századból. 4. Egy még a tisztviselőt is „polgárnak“ elismerő benszültöttek hajlit- ható viaszból készült szobrát. 5. 6. 7.—1000-ig sok mind- ent. Mi hód-ságiak nem nagyon fogunk ugyan gyö- nyöröködni a kiállításunkban, de a vidék, a vidék! Az érkező vendégek tiszteletére a kiállítás megnyitása napján monstre utasóprést rendeztetünk. A vendégek közül, a ki nem fullad meg a nagy porban, tiszteletbeli hód- ságiaknak kinevezetük. A kiállításon nem lesz jury, mert minden bírálaton alul marad. Erdemrendek és kitzűte- tések nem fognak kiosztatni, mert itt ugys mindenki „érdemes“ ki itt született. Alkalmi lap, melyben a ren- dezők arcképe megjelennek, szintén nem fog kiadni, mert egy haladni akaró gazdag városban a kupaktanács képtelenség már.

Ilyen kiállítás nem lesz minden faluban, még Ka- ravukován sem.“

Ilyen „napi események“-ről beszélt nekem az én jó házigazdám. Estefelé még sétálni is elvitt. Mert este- felé Hódsághon mindenki sétál, s így kénytelen-kelletlen nekem is sétálnom kellett. „Mikor a nap lenyugszik, min- denki sétára indul és tiszteletreméltó következetességgel a fűtea járdáját kopatja. Itt sétálgat a t. c. közönség le-fel. Nem nagy ut, de elég arra, hogy tíz tizenöt-ször végig sétálván, pihelve kívánkozzunk haza. Séta közben házigazdám még elmondta, hogy azért nincs és nem is lesz náluk sétatér, mert ott „idegenek“ is sétálnak; ma- gyar iskoláért azért nem buzgólkodnak, mert oda küll- dené a nem benszültöt is gyermekét; a kórházat azért nem építik, mert „jött-ment“ betegie lehet; uri-kaszinó azért nem kell, mert tisztviselő (ezek pedig nem polgá- rok) tagjai is vannak; a vasut iránt azért nem érde- kődnek, mert mindnyájuknak van kocsjaja, lova. Nekik nem kell más, csak föld, pénz és édes önmaguk! Mikor tíz órát elűtö a torony órája, lecsendesül a hód-sági körző is. A sétálgató hölgyek lezamednek, pihenni tér- nek és álmódnak szépet, gyönyörűt. A fiatalág meg szétszóródik, ki hazamegy, ki meg betér valamelyik kocsmába. Aki hazamegy lefekszik és alszik, aki meg kocsmába megy az bubánatát altatja muzsikaszóval. Éjféljában aztán elesdendstil minden. Olyan csöndes a a holdvilágos, csillagos éjszaka, mintha kihalt volna az egész város. Pedig csak alszik. Jó izűt alhatik, mert nappal is olyan álmos!“

Ezeket mondta el az én szives házigazdám, én meg leirtam

Sine Ira.

Megyei élet.

Bács-Topolya, május 20-án.

(Látogatás. — Rendőrség. — Építkezés. — Gyűjtés. — Diszgyakorlat.)

Mult hét folyamán méltóságos gróf Zichy Nepomuk Jánosné született báró Kray Irma, községünk ország- szerzte ismert jétévő urnője, időzött körünkben. A méltó- ságos asszony ugyanis az általa létesített és fenntartott zárdá-iskolák évi zárvizsgáin résztvett, ott a nagy hőség dacára, reggeltől késő délig időzött és a vizsgák végével személyesen a legjobb növendékek között szorgalmi jegyeket és egyéb emléktárgyakat osztogatott, az iskola- nének irányában pedig ezuttal is a legnagyobb elismeré- sését és meglegedését nyilvánította.

Mint röviden jeleztem, f. hó 15-én a topolyai járás összes községeiben a rendőrség működését elkezdte. Kár, hogy a rubák, a vállalkozó kötelezettsége dacára, ezen időre el nem készülték, hogy így rendőreink mind- járt kezdettől fogva külső megjelenésükkel is a nagy közönségnek feltűntek volna. Különben ezen csekély hiány dacára, mely ugys is ma-holnap meg fog szűnni, kötelesegeik teljesítéséhez nagyon komolyan és fényes eredménnyel hozzá fogtak. Így sikerült már a kis- hegyesi rendőröknek egy pár héttel celőtt elkövetett nagyobb lopást felfedezni és a tetteseket a kir. járás- bíróságnak átszolgáltatni. A topolyaiak pedig, a kik első sorban, és nagyon helyesen, a legénységnek az utcákon, templom körül és kocsmákban folytatott garázdalkodásait megszüntetni iparkodnak, egy lópasszus svindlerek a nyomára akadtak. Megengedi tekintetes szerkesztő ur, hogy az egész járásban megválasztott rendőröket név- és rang szerint enzenel bemutassam: 1. Topolyán: rendő- vezető: Altmann József; rendőrök: Brindza Ferenc, Rind János, Lőrinc János, Szathmári István, Szeiti István, Tolmácsi János, Csizmár Péter, Gergely Péter, Gergely Pál, Hesz Péter és Juhász Pál. 2. Bajszán: rendőrzet- Tóth Lajos; rendőrök: Szabó Ferenc, Makán György, Flaman József és Petkár Sándor. 3. Csantavér: rendő- vezető: Bogdány Antal; rendőrök: Tóth János bagi, Szabó János, Patócs Béni, Kovács Pál, Anities József és Szokola Mátyás. 4. Sándor: rendőrzet: Csik Albert; rendőrök: Csik Sebestyén, Rakity Száva és Pilits Nenád. 5. Pacsér: rendőrzet: Molnár Antal; rendőrök: Asz- talos Gábor, Szabó Lajos, Lökő Sándor, Szási József, Vljakov Péter, Szimenilit Száva és Tokai János. 6. O-Morovicán: rendőrzet: Hem József; rendőrök: Sárközi Sándor, Nagy Bálint, Gál István és Szoboszló Mihály. 7. Szeghegy: rendőrzet: Keszler Ádám; rendőrök: Schusztar György, Gáb István, Högel Mihály és Scher Mihály. 8. Kis-Illegyesen: rendőrzet: Simon Imre; rendőrök: Hermece Szilveszter, Gubánits Mihály, Nagy Pál, Szabó Károly, Csöke István és Molnár Gergely. A még Feketehegyen a jövő hét folyamán megválasz- tandó rendőrökkel járásunk egy 50 főnyű, a személy- és vagyonbiztonságra hivatott csapatall fog rendelkezni, a mely, mint ezt kiválóan helyben tapasztaltuk, igen sze- rencsésen van megválasztva, a mennyiben a legnagyobb része kiszolgált altisztekből és csendőrökből állanak, és eddigelő példás magaviseletet tanusítottak. Hogy ezen csapat mégis kellőleg ellenőriztessek, iskolázattsek és folytonos felügyelet alatt álljon, Császár Péter főszolga- bíró ur azon fáradozik, hogy egy járási rendőr-felügyelői állás szerveztessek és fáradozásának, miután a legtöbb község már is beleegyezését megadta, sikere lesz, ugys hogy ezen a rendőrök intézményéhez mulhatlanul szük- séges felügyelői állás, leghamarább fog életbe léptetni. Az állás, a mely 800 frt készpénz fizetés, 300 frt uti- átalány és 100 frtnyi lakberilleltményvel lesz dotálva, nyilt pályázat utján fog betöltetni, a választást a fő- szolgabíró ur elnöklote alatt az érdekelt községek kép- viselői fogják eszközölni. Kivánjuk, hogy ezen fontos állást egy szakavatottság és kvalifikáció által egyaránt kitűnő férfiú nyerje el.

Habár a budapesti zsimonyi vasut megnyitása óta községünk majdnem minden évben szepült újabb és szebb épületek által, mégis az idén eddigelő nem tapasztalt nagy mérvben folyik az építkezés, ugys a fő- mint a mellékutakban. Mint nyilvános épületeket kiemelem a róm. kath. fiúiskolát, a gözfűrdőt és a nyár vége felé épülő telekkönyvi hivatalt. Ezeket kívül számos csinos magánépület is készül, a melyek közül a község ház átellenében épülő Ettinger-féle ház, az amugy is oda gyűlni szokott uri közönséget legjobban érdekli.

Egy a helybeli izr. tanítótestület részéről egy izr. tanító árvaalap javára eszközölt gyűjtés a következő eredményt tüntet ki: Ungár Benjámin O-Morovica 50 frt, bács-topolyai takarékpénztár, izr. jótékony nőegylet 10—10 frt, „Önsegélyző szövetezet“, Szent-Egylet 5—5 frt, Fürst Samu, Bodrogh Mór, Koch Bernát, dr. Mann- heim Armin, Wolheim Mór és Ettinger József 2—2 frt, Honig Zsigmond, Epstein Ignác, Fischer Hermann, Hirsch- feld Ignác, Ádám Albert, Adler Mór, Stern Mór, Adler Manó, Roth Dávid és Beer Manó 1—1 frt, Eibenschütz Kálmán 20 kr. Összesen 102 frt 20 kr. Ezen összeg az orsz. izr. tanító-egyesület központi pénztárába beszolgá- latott, a mely azt nyilvánosan nyugtázta is.

Pünkösdi hétfőjén az önkéntes tűzoltó-egylet egy diszgyakorlatot tartott, a melyen Scossa Zoltán, szabadkai főparancsnok, mint vendég részt vett és a ki a látottak végig tapasztaltak fölött elismeréssel és meglegedéssel adózott. Hát ha még ezen derék egylet legalább 15 vagy 20 fízett tűzoltóval rendelkeznek, mily fényes eredményt bírna előmutatni?

r. l.

Ó-Becse, 1891. május hó 24-én.

(Lövész-egylet megnyitása. — Tanítógyűlés. — Műkedvelői előadás.)

Az „ó-becsei lövész-egylet“ mult vasárnap tartotta rendes közgyűlését, mely egyszersmind a jól rendezett liget hivatalos megnyitása is szokott lenni.

Az újra alakulást közel kétszázán irták alá. A gyűlésen is igen szép számmal jelentek meg a tagok. Az ülést 5 óra után a löhelyiségben Brecka Ferenc, főlövész-mester, mint elnök nyitotta meg. A mult ülést jegyzőkönyvének felolvasása után dr. Grünbaum Pál egyleti ügyész olvasta az évi jelentést, melyben kiemel- ven az elnök és gazda, nemkülönben a tekező-társaság érdemeit, továbbra is kéri a tagok támogatását. A szép jelentést éljenzéssel vette tudomásul a közgyűlés.

A pénztári jelentés szintén javulást mutat, bár még a hátralékok igen nagy összeget, mintegy 250 frtot tesznek ki a takaréktárban levő l, azaz egy forint kész- pénzzel szemben. Hosszas vita után Vojnovits Péter ur magára vállalja a hátralékok behajtását. Sikert kívánunk hozzá! Ugyanekkor egyhangulag a tagsági díj 3 frtót

jus 20-án.
 (Disztyakorlat.)
 Népomuk
 ünk ország-
 ben. A mel-
 és fentartott
 a nagy hőség
 gkág végével
 ti szorgalmi
 ott, az iskola-
 több elisme-
 popolyai járás
 tét elkezdte.
 ége dacára,
 öreink mind-
 el is a nagy
 zen esekély
 fog szünni,
 n és fényes
 már a kis-
 t elkövetett
 a kir. járás-
 g, a kik első
 az utcákon,
 zalkodásait
 ndlernek a
 erkesztő ur,
 öket név- és
 an: rendőr-
 za Ferenc,
 zenti István,
 er, Gergely
 endörvezető
 an György,
 ver: rendőr-
 Janos bagi,
 es József és
 sik Albert;
 ilits Nenád.
 örök: Asz-
 ási József,
 János. 6.
 rendőrök:
 s Szoboszló
 ler Ádám,
 ígel Mihály
 zető: Simon
 nts Mihály,
 ár Gergely.
 megválasz-
 személy- és
 delkezni, a
 igen sze-
 legnagyobb
 állanak, és
 hogy ezen
 áztassék és
 er főszolga-
 ör felügyelő
 n a legtöbb
 e lesz, ugy-
 lanul szük-
 le léptetni.
 300 frt uti-
 z dotálva,
 ztást a fő-
 ségek kép-
 zen fontos
 al egyaránt
 yitása óta
 b és szebb
 tapasztalt
 fő- mint a
 kiemelem a
 vége felé
 mos esnos
 községhez
 gy is oda
 kli.
 ol egy izr.
 következő
 orovica 50
 y nögyelet
 gylet 5—5
 dr. Mann-
 2—2 frt,
 n, Hirsch-
 ör, Adler
 benschlitz
 ősszeg az
 beszolgál-
 gyelet egy
 szabadkai
 a latottak
 légedéssel
 b 15 vagy
 eredményt
 r. I.
 24-en.
 (előadás.)
 p tartotta
 rendezett
 k alá. A
 a tagok.
 Ferenc,
 mult ülé-
 am Pál
 n kiemel-
 -társaság
 . A szép
 és.
 bár még
 250 frtot
 rint kész-
 Péter ur
 kívánunk
 3 frtől

4-re lön fölemelve egy évi tartamra, hogy ez idő alatt az egyet teljesen tisztázhassa anyagi ügyeit.
 A költségvetés felolvasása után, mint azzal kapcsolatos, olvastatik a városi kertész ajánlata, mely szerint ez évben 70, a következőkben 140 frtért hajlandó a kert gondozását elvállalni, a rózsák kivételével mindent a földön. Mint jutányos ajánlat elfogadtatik s Haill és Popovics küldetnek ki az alku, illetve szerződés megkötésére.
 A tisztújítás közfelkiáltással történt. Fölővészmes-ter Breeska Ferenc, járásbíró, fölővész. helyettes dr. Jovanovits György, allővészek maradtak Sándor József bevalasztásával a régiék. Titkár Fárabás József, pénztáros Szegő J. Adolf, gazda Popovits Arzén (óriási tüntetéssel és éljenzéssel), tekebiztos Fetter János. A választmány némi javítással megmaradt a régi.
 Elnök zárószavai után az ülés feloszlott.
 Május hó 21-én tartotta a „bács-tiszvárdéki tanító-egylet” választmánya ülését Ó-Becsén, melyen mintegy harminc választmányi tag jelent meg. Az ülésen Fridrik Tamás, adai tanító, mint világi elnök elnökölt, mert Matos J. gyöngélgedik, a másodelnök pedig elhunyt. A jegyzőkönyv felolvasása után a felolvasók jelöltettek ki a nagygyűlésre. Felolvasást fogtak el szerint tartani: Karaszki, helyesi tanító, Szűcs, ó-becei tanító és egy ottani tanító, a hol a gyűlés tartatni fog.
 A nagy gyűlés helyéül, az ó-becei kertület lévén a soros, Petrovoszellő jelöltetett ki. Idő augusztus hó 25.
 A pályatétel kiütésénél igen élénk vita fejlődött.
 A sok ajánlott tétel között végre is szavazás utján Kovács, ó-becei tanító lett a győztes. A pályamunka a népszerűségétől fog értékesni. Benyújtási határidő 1892. január 1. A bírálókat az egyet kebeléből az elnökség fogja kijelölni. Eljenzéssel vette tudomásul az ülés Fonyó Pál ó-becei plébános azon kijelentését, hogy ő a pályanyertes munkát saját költségén kinyomattatja és minden tagnak megküldi. Ugyancsak a nagy gyűlés dolgozatait is kinyomattatja, hogy ezt már előre is mindenki tanulmányozhassa és észrevételeit alaposan megtehesse.
 Olvastatott ezután a kalocsai tanító-egylet átirata, melyben azon eszmé pártolását kéri, hogy az érseki főmegye területén levő tanító-egyletek együttesen „Ertesítő” cím alatt egy évenként egyszer, novemberben megjelenő közlönyt adjon ki, melyben minden tanító-egylet munkássága hű tükörrel leírna. Benne a jobb dolgozatok egész terjedelmükben közöltnének. — A választmány nagyon helyesi az eszmét és azt pártolólág terjesztendi a nagy gyűlés elé.
 Ezzel az ülés véget értvén, Fonyó Pál, ó-becei plébános az összes tagokat vendégül hívja asztalához.
 Jövő hó elején a műkedvelői osztály színré hozza Berzók A. „Házassági 3 parancs” című vígjátékát. A multkori előadás tiszta jövedelme, — mint értesülünk — a hatvan forintot meghaladja. Ugyancsak megjegyezhetjük, hogy július első felében fogja a dalkör ez évi alapszabályszerű hangversenyét megtartatni, melyre si került *Légy Anna* ismert hegedű művésznő szíves közreműködését megnyerni. Az előkészületek már erősen folynak s a dalkör mindent elkövet, hogy a sikert biztosítsa. Az érdeklődés a művésznő iránt már is igen nagy intelligenciánk körében.
 — S. —

Törvénykezés.

A vadállat.

Szenzációt keltő büntígyet tárgyalt a zombori kir. törvényszék f. hó 23-án. Schelken Frigyes, 30 éves, nős, 4 gyermek atyja, evang. vallású, új-verbázi lakos, fogva levő vádlott állt a törvényszék előtt, saját sógora Dietrich Jakab s ennek neje meggyilkolása miatt vádolva.
 A törvényszék a következő bírákból alakult: Jerkovits Antal, mint elnök; Györgyovanszky György előadó és Hettesheimer Heinrich mint szavazó. A vádhatóságot dr. Millassevits Sándor kir. allügyész képviselte, vádlottat ennek szabadon választott védője Kozma László ügyvéd védte, a jegyzőkönyvet Mayer Károly vezette.
 A végtárgyalás gyér hallgatóság mellett vette kezdetét, s a kir. ügyészi indítvány és Kalló csendőrfőhadnagy jelentésének felolvasása és a panaszosok meghallgatása után, kihallgattatott Schelken Frigyes vádlott, ki a következőkben adta elő vallomását: „Mult évi november hóban sógorommal Dietrich Jakabbal Külán találkoztam meghit vadászatra, én a meghívásnak engedve december hó 18-án Fülöp bátyám szállásáról ennek lovain és kocsiján elmentem sógoromhoz Dietrich Jakabhoz a szállásra, a hová d. u. 4 óra tájban érkeztem. Még az este lesbe álltunk, de lövésre nem került a nyelv. Ejjel 11 óra tájban lefeküdtünk. Hajnalban felkelve kimentem sógorommal vadászni, de én fegyveremmel nem löttem, sógorom fegyvere pedig nem sült el és csupán revolveréből lött kétszer. Délelőtt 11 óra tájban visszatértem sógorom szállására a hol a sógorom által készített ételt elfogyasztottuk békéslegesen. Ebéd után sógorom kiment a lovakat megitatni, ezalatt én sógoromnak szóba hoztam, hogy szeretnék feleségemmel, kitől már 4 hónapja elválva élek, kibékülni és sógorom a közbenjárást meg is ígérte. Mikor sógorom visszatért, akkor én mentem ki bátyám lovait megitatni s mikor visszatértem hallottam, hogy az mondta a feleségemnek, hogy „ilyen világ rosszra nem érdemli meg, hogy a feleségével kibékítsük. Erre én dühösen kimentem az udvarra és mikor sógorom kijött, szemére lobbantottam, — hogy engem világ rosszának nevezett s egyszerűsággal azt mondtam, hogy még sem vagyok olyan rossz mint te.” Erre sógorom nekem jött, letepert a földre és öklével agyba-föbe vert, aztán pedig kitaszított. En el is indultam, midőn azonban mintegy 30 lépésre értem a szállástól, akkor visszafordultam, hogy bátyám kocsiába befogjak és haza hajtassak, de sógorom észrevevén visszatértemet figyelmeztette sógoromat, ki éppen 1 zsák kukoricával a padlásról, melyre a feljárat az istállóból vezet, lefelé jött. Sógorom odaszólt sógoromnak, hogy hozza ki a revolvert, erre én a kocsin fekvő fegyveremet elővettem és avval sógoromat mellbe löttem, ki a letráról leesett. E közben sógoromnak kijött a szobából a revolverrel, melylyel rám akart löni, én azonban megfogtam a kezét s dulakodás közben a revolver kétszer elcsúszott, sógorom megsebesülve, bevászorgott a szobába. Ezután én befogtam a kocsi, mialatt hallottam, hogy a szoba ajtaja nyílik. Benéztem a szobába s láttam, hogy sógorom férje fegyverét tartja kezében,

mire dühbe jöven, visszamentem a kocsihoz s fegyveremet újból megtöltve, visszatértem a szobába. Ez alatt sógorom hanyat az ágyra fektült és én célozva hasba löttem. Aztán mindent becsukva, a kocsin elmentem Kis Kérre, majd Ó-Kérre, mig december 20-ikán este elfogtak.”
 A vádlott ezen vallomását megátalkodott cinizmussal, a megbánás legesekélyebb jele nélkül adta elő, de elhallgatta és kérdésre tagadta azon, a tanuk által bizonyított körülményt, hogy a meggyilkolt Dietrich Jakabné hullaja és a szoba-butortzat, a tett felfedezésekor petroleummal leöntve, és ugy a hulla, mint a butortzat nagy része elégre találtatott.
 A törvényszéki orvos véleménye szerint Dietrich Jakab halálát a tüdő roncsolása és belső elvérzés okozta. Dietrich Jakabné 3 feltétlenül halálos sérülés volt. Az egyik lövés a szívkamráját roncolta, a másik a hasba hatolt s a beleket tépte szét, azonkívül hullaja félig égés folytán megszenesedett.
 A tett körülményeire vádlott beismerésén kívül semmi bizonyíték nincs, mert a tett elkövetését senki nem látta.
 A büntígy azonban véglegezhető nem volt, mert még több tanu kihallgatása vált szükségessé, ugyszintén a törvényszék vádlott elmebeli állapotának megvizsgálását és a helyszíni szemle megejtését tartotta szükségesnek és ezen pótlások eszközéséig a végtárgyalást bizonytalan időre elhalasztotta.
Felmentő ítélet. Fürst Lipót kulai dohánytözsds kocsián elkövetett rablógyilkossággal vádolva volt Lukics József és Lukics Nikoltát a kir. kuria az elmentük emelt vád alól felmentette.
A Tómits-féle bünper. Tómits Jása újvidéki lapszerkesztő büntígyében, akit a Dimitriovits Misán elkövetett gyilkosság miatt az újvidéki törvényszék életfogytig tartó fegyházra ítél, e hét folyamán hozt ítéletet a szegedi kir. tábla. Az ügyet Szegheő Ignác kir. táblai bíró fogja referálni.

Közgazdaság.

Szegedi kiállítási sorsjegyek. Megemlékeztünk volt több ízben a Szegeden rendezendő fa-(butor) iparkiallításról. Most a következőkről értesítenek: A Szegeden rendezendő fa-(butor) iparkiallítás bizottsága 10,000 drb 20 kros sorsjegyek kibocsátására nyert engedélyt a pénzügyminisztertől. A sorsjegyek közreadását már megkezdte a kiállítási bizottság, megküldve egy-egy százat elárúsítás végett egyes intézeteknek. Az értékes tárgysorsjáték alapján kiadott sorsjegyek bizonyára káposkak lesznek Szegeden annál inkább, mert tiszta jövedelmük jó célra, a faiparosok segélyalapjára van szánva.
Uj vasuti menetrend. A m. kir. államvasutak vonalain f. é. június hó 1-től kezdve az új nyári menetrend lép életbe, melynek értelmében a szabadkai vonalon a jelenleg délelőtt Eszék-től-Dáljág és Gombostól-Szabadkára, valamint a délután Szabadkától-Gombosig és Dáljától-Eszékig közlekedő egyes vonatok helyett Szabadka és Eszék között mindkét irányban egy-egy új közvetlen személyvonat helyeztetik forgalomba, mely vonatok Szabadkára Budapest felé illetve felől és Eszéken Villány felől illetve felé csatlakozással bírnak. Az új vonat indul Eszékéről 8 óra 45 perckor délelőtt és Szabadkára 1 óra 24 perckor délután érkezik; Szabadkáról indul 2 óra 10 perckor délután és Eszékre 7 óra 9 perckor este érkezik.

Szerkesztői üzenetek.

L-nak. Igaza van, mi sem osztjuk azt a felfogást, hogy a hirlapi cikkekben, tárcákban csak általánosságban tartott megjegyzéseknek mindig elő személyt adjunk alanyul. Sok ferdeség, sok fonákosság van a mi kis világunkban, de a legnagyobb az, ha valaki mindenben önmagára akar ismerni! Az említett konkrét esetet illetőleg csak annyit mondhatunk, hogy az valóban költött személyről szolt, és ha valami, legfeljebb az előadási mód lehetett az, mely priád szellemeket megsérthetett.
 B. B. Apatin. Ön megírta a kinevezést, de hogy hová neveztek ki s hol volt azelőtt gyakorolnak az illető ur, az ugy látszik a tollában maradt. Kérjük hát a beküldött hir kiegészítését.

Naptár.

Május.

Havi és heti nap	Katholikus naptár	Protestáns naptár	Görög-orosz naptár
26 Kedd	Neri Fülöp hv.	Albert, Béla	14 Izidor vt.
27 Szer.	I. János p. vt.	Lucián	15 Vízszentelés
28 Csüt.	Urnep	Vilmos	16 Tivadar
29 Pént.	Maximilián	Kuno, Max	17 Andronik

Felelős szerkesztő:
Dr. BALOGHY ERNŐ,
 köz- és váltó-ügyvéd.
 Laptulajdonos és kiadó:
BITTERMANN ANDOR.

HIRDETÉSEK.

Pályázati hirdetés.

Madaras községben 300 frt havonkénti utólagos részletekben fizetendő évi javadalmazással egybekötött irnoki állás választás utján f. évi június hó 6-án d. e. 8 órakor fog betöltetni.
 Felhivatnak pályázni kívánók, hogy ezen állás elnyerése iránti s a vármegyei törvényhatósági bizottság által 6/közgy. 1887. sz. a. alkotott szabályrendelet 9. §-a által megkívánt képzettségüket igazoló okmányokkal felszerelt kérvényüket a választást megelőző napig alulirotnál nyújtsák be.
 Almás, 1891. május 17-én.
Deák Zsigmond,
 főszolgabíró.

1500. szám.
 kig. 1891.

Pályázati hirdetés.

Bács-Bodrogh megye tek. törvényhatósági bizottságának 1887. évi 255. kzgy. sz. a. határozatával Mohol községben egy kórháznak felépítése jóváhagyatván, ezen munkának kivételére nézve f. évi június hó 11-ik napjának d. e. 9 órájára Mohol községhezánál nyilvános árlejtés fog tartatni.
 Minek folytán felhivatnak mindazok, kik ezen munkára vállalkozni szándékoznak, miszerint 4709 frt 90 kr kikiáltási árnak megfelelő 10% bánatpénzzel ellátva az árlejtési határidőre megjelenjenek.
 Az árlejtési feltételek, tervek és költségvetés alulirott jegyzőnél betekintheők.
 Moholon, 1891. május 23.
Mikosevits Antal, jegyző. **Vén Ferenc,** 3—1 bíró.

(Szabadalom száma 14,557.)

Uj találmány.

Alulirott Szalay Károly zombori lakatosmester befelé nyíló vizmentes ablakszerkezetet talált fel; ezen uj találmányu **ablak** alkalmazása mellett bármily erős esőzés alkalmával a **víz a szobába be nem hatolhat**, holott az eddig használt befelé nyíló ablakoknál a víz a szobába befolyt. **Vízáthatlan** uj találmányu **ablakaim** külső üvegtáblája oly széles, mint a belső ablaké, miáltal több világosság hatol be a szobába, mint az eddigieknél. Az ablakpántok uj szerkezetűek, a festéket az ablakfőről le nem dörzsölik és nem csikorognak; a közpénzár láncos szerkezetű és az ablakot oly szilárdan zárja, hogy nemcsak vízmentes, de léghuzammentes is. Szakértők dicsérő és elismerő véleménye alapján bátor vagyok a nagyérdemű közönség figyelmét ezen uj találmányomra felhívni. Helyi és vidéki megrendeléseket elfogad a feltaláló és szabadalom tulajdonos
Szalay Károly,
 *—11 zombori lakatosmester.

493. szám 1891.

Árlejtési hirdetés.

A bács-tiszai ármentesítő társulat közgyűlésének 1891. évi ápril hó 20-án megtartott ülésén 13. sz. a. hozott határozata folytán az egyes öblözetek védtöltései mentén építendő **gátbiztosi és gátóri lakások, szertár, istálló** és egyéb **melléképületeknek** vállalat utján leendő biztosítása céljából **1891. évi június hó 2-án d. e. 10 órakor Ó-Kanizsa község tanácstermében kezdetét veendő és folytatólág 3-án Zentán, 4-én Moholon, 5-én Petrovoszellőn, 6-án Ó-Becsén és 7-én Bácsföldváron mindenkor a községhezánál délelőtt 10 órakor nyilvános szóbeli árlejtés és zárt ajánlatu versenytárgyalás fog tartatni, melyre vállalkozni szándékozik azzal hivatnak meg, hogy az ajánlataikhoz melléklendő és a munkálatokra vonatkozó költségvetési nyomtatványok, melyeken az egységi árak pontosan kitüntetendők, a társulat irodájában, hol a tervek, feltételek és iratok is betekintheők, szerezhetők meg. Az említett nyomtatványokban tételenként felsorolt munkák és szállítandó anyagok megajánlott egységárai minden egyes tételnél külön jegyzendők be.
 Az ajánlatban világosan kiteendő, hogy mely építletet, illetőleg építlet csoportot hajlandó a vállalkozó elvállalni és hogy az úrlapokon ajánlott egységárak mellett mily összegért hajlandó azokat felépíteni.
 A vállalat összegnek megfelelő 10 százalék készpénzben vagy óvadékképes értékpapírban **1891. évi június hó 1-ig** Ó-Becsén Gombos Béla társulati elnöknel nyújtandók be.
 Kelt Ó-Becsén, 1891. évi május hó 20-án.
Tripolszky László,
 társulati igazgató-mérnök.**

*** Napernyők leszállított áron. ***

Patent cipők:
 Urak részére . . . 3 frt 40 kr.
 Nők . . . 2 frt 60 kr.
 Gyermek részére . . . 1 frt 50 kr.
 Barna és fekete bőrből.

Pique mellények
 minden szín és nagyságban 2 frt 50 kr.

Tourista ingek
 2 frt 50 krtól kezdve.

Selyem (Gigerli) övek
 nők és urak részére 1 frt 10 kr.

Vidéki megrendelések pontosan eszközöltetnek, meg nem felelőt visszavesz

ENGEL,
 az „Angyalokoz”,
 csak az Elefánt-szállóval szemben.

*** Napernyők leszállított áron. ***

652. szám.
 kig. 1891.

Pályázati hirdetmény.

Kernyaja község előjárása részéről ezennel közhírré tétetik, miszerint a községi rendőrség életbe léptetése folytán egy községi őrzető, 2 lovas- és 2 gyalogrendőri állás lesz választás útján betöltendő.

Felhívtnak ennél fogva pályázni szándékozik, hogy kellőleg felszerelt kérvényüket **foljó 1891. évi május hó 28-ig**, Kernyaja község előjárására címezve a községi jegyzői hivatalnál annál is inkább nyujtsák be, mert később érkező kérvények figyelembe vétetni nem fognak.

A kérvényben igazolni tartoznak hogy:

1. magyar honpolgárok;
2. védkötelezettségüknek eleget tettek, 24 ik életévüket betöltötték s a 40 iket még tul nem haladták;
3. fedhetlen erkölcsűek s rovatlan előéletűek;
4. írni, olvasni tudnak és a községben divó német nyelven kívül még a magyar nyelvet bírják;
5. teljesen egészségesek;
6. az őrzető állásra ezeken kívül hogy a magyar nyelvet szóban és írásban oly tökéletesen tudják, hogy azon az előirt írásbeli teendőket biztosan végezni képesek legyenek.

Kiszolgált katonák, a volt esend- és rendőrök (ide nem érte a volt felelős örök) előnyben részesítetnek. Az őrzetői állás havonkénti utólagos részletekben fizetendő évi 350 frt, a közrendőri állás és pedig a gyalogos évi 250 frt, a lovas évi 350 frt javadalmazással van összekötve.

A megválasztottak kötelesek az előirt egyenruhát beszerezni, a választás napján meghatározandó időn belül; a választás napja az illetőkkel személyes megjelenés végett később tudatik.

Kernyaján, 1891. évi május hó 12-én.

Kremmer, **Szauer Antal,**
 jegyző. 2—2 bíró.

1917. szám.
 kig. 1891.

Pályázati hirdetmény.

Jankovác községben 400 frt, havonkénti részletekben fizetendő évi fizetés és 50 frt laktár általánnyal javadalmazott segédjegyzői állás választás útján f. évi május hó 30-ik napjának délelőtti 8 órájkor fog betöltetni.

Felhívtnak pályázni kívánók, hogy ezen állás elnyerése iránti s eddigi alkalmaztatásukat, valamint a vármegyei törvényhatósági bizottság által 6/közyg. 1887. sz. a. alkotott szabályrendelet 9. §-a által megkivánt képzettségüket igazoló okmányokkal felszerelt kérvényüket a választást megelőző napig alulírottal nyujtsák be.

Almás, 1891. május hó 15-én.

Deák Zsigmond,
 főszolgabíró.

2786. sz.
 kig. 1891.

Pályázat.

Doroszló községében üresedésbe jött községi orvosi állásra ezennel pályázat nyitattik, pályázók felhívtnak, hogy kérvényeiket és képesítettségüket igazoló okmányokkal felszerelten **foljó évi június hó 8-ig** ezen szolgabírósnál nyujtsák be.

Ezen állással évi 400 frt készpénz fizetés és látogatási díj címén vagyonosabbaknál 30, kevésbbé vagyonosaktól 20 kr, éjjel kétszeresen számítottak.

A megválasztandó a halotlkémlést és a vágó biztosi teendőket is köteles a szabályrendeletileg megállapított díj mellett teljesíteni.

Apatin, 1891. május 10-én.

Ribiczey,
 főszolgabíró.

5284. szám.
 1891.

Birtokeladási árverési hirdetmény.

Alulirt kir. jószágigazgatóság részéről közhírré tétetik, hogy a törvényhozás engedélye alapján az alább egyenkint megnevezett földek és épületek örök áron leendő eladása végett az alább kitűzött helyen és időben írásbeli zárt ajánlatok tárgyalásával egybekötött nyilvános árverés fog tartatni. Bántépénzül a kített becsérték 10 százaléka teendő le a szóbeli és írásbeli zárt ajánlatnál, mely utóbbi szabályosan szerkesztendő s 50 kros bélyeggel ellátva az árverés megkezdéseig az árverező bizottsághoz benyújtandó és kijelentendő, hogy versenyző az eladási árverési általános s részletes feltételeket, melyeket különben is aláírni köteles, ismeri és azoknak magát feltétlenül aláveti. Az árverési feltételek a kir. jószágigazgatóságnál és a kerületi ispánságoknál megtekinthetők. Utóajánlatok nem fogadtatnak el még az esetben sem, ha azok egy újabb árverés esetére kötelezőleg fentartatnak is. Az eladások a következő helyeken és időben fognak megtartatni: **I. Palánkán a m. kir. kincst. ispánság hivatalos helyiségében 1891. évi június hó 22-én d. e. 9 órakor:** Bogojevai koresmaépület 596 □ öl 2860 frt, Gombosi csárdaépület 354 □ öl 2100 frt, Doroszlói koresmaépület 548 □ öl 3134 frt, Apatini sörház és melléképületei sörfőzési eszközökkel 1¹⁰⁷⁶ h. 63,209 frt, Paragaj közlegelőből nyert birtok 484⁹⁶⁹ h. 150,000 frt, Német-palánkai hetivásár vámjog 181,000 frt, Hódsági vásárvászedési jog 4000 frt, O-palánkai Zagrada erdő melletti föld 1⁹⁰⁰ h. 443 frt 80 kr, Uj-palánkai erdőszettől átvett földek 655⁴⁹ h. 163,750 frt, O-palánkai Zagrada erdőirtás föld 274¹⁷ h. 89,050 frt, Pálnai koresmaépület 1058 □ öl 4881 frt, O-palánkai esébi határszéli csárda 7⁹⁷⁰ h. 5000 frt, Tovarisovali koresmaépület 1342 □ öl 2297 frt, Obrováci „Golubnyák” nevű birtok 72¹²³² h. 155,000 frt kikialtási árral. — **II. Kulán a m. kir. kincst. ispánság hivatalos helyiségében 1891. évi június hó 23-án d. e. 9 órakor:** Szántovai volt ispáni föld 6 h. 2000 frt, Szántovai koresmaépület 1⁷³⁴ h. 2527 frt, Béregi koresmaépület 342 □ öl 2930 frt, Monostorszegi ferencsatornai csárda 630 □ öl 1352 frt, Ó-becsei Stefánovits-féle föld 8¹⁰⁰⁰ h. 3100 frt, Kulai magtár 821 □ öl 15,000 frt, Deszpot-szent-iváni legelőföld vízhasználati joggal 258¹⁴¹ h. 92,913 frt, Szenttamási legelőföld 83¹¹⁰⁰ h. 26,616 frt, Pettau-pusztai nagybérlet vízhasználati joggal 328¹⁰⁰⁰ h. 115,245 frt, Pettau-pusztai V. sz. bérlet vízhasználati joggal 335¹⁰⁰⁷ h. 91,038 frt, Pettau-pusztai VI. sz. bérlet vízhasználati joggal 41¹⁴²⁰ h. 12,468 frt, Pettau-pusztai VII. sz. bérlet vízhasználati joggal 225⁷⁷⁹ h. 48,206 frt, Pettau-pusztai VIII. sz. bérlet vízhasználati joggal 355¹⁴⁰⁰ h. 104,029 frt, Kulai koresma és melléképületei 1²¹² h. 8202 frt, Kulai sörházhoz tartozó föld 59¹¹¹¹ h. 21,400 frt, Ó-szivaci I. sz. bérlet vízhasználati joggal 612¹³³⁰ h. 177,693 frt, Ó-szivaci II. sz. bérlet I. dülő vízhasználati joggal 300 h. 107,074 frt, Ó-szivaci II. sz. bérlet II. dülő vízhasználati joggal 300 h. 100,300 frt, Ó-szivaci II. sz. bérlet III. dülő 300 h. 108,000 frt, Ó-szivaci III. sz. bérlet 856³⁸⁶ h. 320,561 frt, Bresztováci I., II., III., IV., V. dülő 719²²¹ h. 160,000 frt, Pacséri Pocska-féle szállományi föld 238⁷³⁸ h. 71,550 frt, Kis-sztpári Zsupánszky-féle visszavett föld 387¹⁵⁰⁰ h. 106,750 frt, Kis-sztpári csereföld 30 h. 8704 frt, Ó-szivaci magtár (koresmaépület) 1194 □ öl 2641 frt, Kis-sztpári volt pandurak 580 □ öl 300 frt, Kis-sztpári volt mérnöki lak 1⁸⁵⁸ h. 1500 frt, Kis-sztpári volt birkamesteri lak 1¹⁴⁴⁶ h. 400 frt, Kis-sztpári volt molnár-lak 1⁸²⁸ h. 860 frt, Kis-sztpári volt pénztárosi lak 1471 □ öl 600 frt, Bezdáni Deakerdő 201²³⁴ h. 50,000 frt kikialtási árral. — Aradon, 1891. évi május hó 14-én. **M. kir. államjóságigazgatóság.** 2—1

721. szám.
 kig. 1891.

Hirdetmény.

Mélykut község alulírott eluljárósága a megyei törvényhatósági bizottságnak 208/kgy. 1891. számú határozata alapján ezennel közhírré teszi, hogy a 6739 frt 19 kr költséggel előirányzott új jegyzőlak felépítése **foljó évi május hó 28-án reggel 8 órakor** Mélykuton a község ház tanácstermében megtartandó nyilvános szóbeli árlejtésen a legkevesebbet vállalkozónak kiadatik.

A költségtervezet és árlejtési feltételek a községi jegyzői irodában a hivatalos órák alatt bármikor megtekinthetők.

Mélykuton, 1891. május 21-én.

Lajthay Benjámín, **Mikó Mihály,**
 községi jegyző. községi bíró.

3313. szám.
 kig. 1891.

Pályázati hirdetmény.

Ó-Sztpár községében üresedésbe jött és évi 400 frt fizetéssel összekötött községi végrehajtói állásra ezennel pályázat hirdettetik.

Pályázók a községi szervezési szabályrendelet 7. §-sza értelmében a 6/887. számú megyei szabályrendelet 9. §-ában előirt kellékeket igazolni tartoznak.

A pályázati kérvények **foljó évi június hó 15-ig** bezárólag ezen szolgabírósnál benyujtandók.

Apatin, 1891. május 20.

Főszolgabíró hiv. táv.:
Jeisel Henrik,
 szolgabíró.

3—2

Pályázat.

Ezen állással évi 400 frt készpénz fizetés és látogatási díj címén vagyonosabbaknál 30, kevésbbé vagyonosaktól 20 kr, éjjel kétszeresen számítottak.

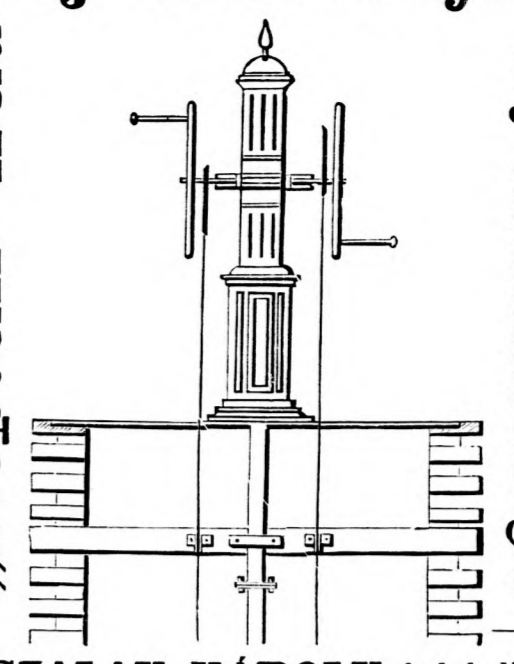
A megválasztandó a halotlkémlést és a vágó biztosi teendőket is köteles a szabályrendeletileg megállapított díj mellett teljesíteni.

Apatin, 1891. május 10-én.

Ribiczey,
 főszolgabíró.

Uj találmány.

„NEPTUN” kút.

—10

SZALAY KÁROLY helybeli lakatosmester

„NEPTUN”
 nevezetű új kút talált fel.

Ezen új találmányu kút **felülmulja az eddig ismert mindenféle szerkezetű kutakat.** Szerkezete igen egyszerű, légmentességre nincs szorítva, könnyen kezelhető és amellet vizet bőven szállít. Mindenféle vízvezetékre alkalmazható. **Fürdőkben, kertekben, festőknel, timároknál, ecetgyáraknál** egyaránt alkalmazható. A vizet minden magasságban és távolságra szállítja. Megrendelési ára sokkal olcsóbb, mint bármiféle szivattyus és romlásnak kitéve nincs. Javitása nem költséges.

Megrendelhető egyedül:
SZALAY KÁROLY
 lakatosmesternél
Zomborban.

829. szám.
 kig. 1891.

Pályázati hirdetmény.

A 11/1891. számú községi szabályrendelettel a törvényhozás, illetve törvényhatóság intézkedéseiig szervezett községi rendőrség egyes állásaira ezennel pályázat iratik ki.

Betöltendők lesznek a következő fizetéssel ellátott állások, m. m.:

1. Egy, évi 360 frttal javadalmazott őrzetői állás.
2. Két, egyenként 300 frt évi fizetéssel javadalmazott gyalogrendőri állás.
3. Két, egyenként 300 frt évi fizetéssel s egyenként havi 8 frt 50 kr lórtartási általánnyal javadalmazott lovas rendőri állás.

Községi rendőrtől csak oly egyén nyerhet alkalmazást, aki

- a) magyar honpolgár,
- b) védkötelezettségének megfelelt, 24-ik életévét betöltötte, az 50 et pedig el nem érte,
- c) feddhetlen erkölcsű s teljesen rovatlan előéletű,
- d) teljesen egészséges,
- e) írni és olvasni tud és a községben divó nyelvet bírja,
- f) az őrzetői állásra ezeken kívül megkivántatik a magyar nyelvnek szó- és írásban oly tökéletes bírása, hogy az előirt írásbeli teendőket biztosan végezhesse.

Az alkalmazásnál elsőbbség adatik:

1. Az 1873. évi II. t. c. értelmében kedvezményezett altisztek és kiszolgált állami esendőröknek.
2. A hadsereg s honvédségnél kiszolgált egyéneknek.
3. Kifogas nélkül rendőrségi szolgálatban (nem felelőségi minőségben) alkalmazásban állott egyéneknek.
4. Végül előnynek tekintetik minden körülmények között a szolgálati magyar nyelvnek szó- és írásban való bírása, valamint a nőtlenység.

Fenti körülmények és előnyök közokiratokkal igazolandók, az egészségi állapot törvényhatósági orvosi bizonyítvánnyal olyképp igazolandó, hogy a szellemi és fizikai állapot és a főbb érzékeknek, hallás és látásnak teljes bírása is kiténjék.

Pályázati kérvények fentiek szerint okmányolva, alulirt eluljárósághoz **foljó évi június hó 12-ig** benyujtandók.

A ruházatot és a lovat a rendőrök sajátjukból tartoznak fedezni, a többi feltételek a hivatkozott szabályrendeletből bármikor megtudhatók.

Doroszló, 1891. évi május hó 22-én.

Gaiszt Béla, **Bártol Imre,**
 jegyző. 3—1 bíró.

ZONGORA
 (Stutzflügel) 3—1

használt, de még jókarban lévő vétetni szándékoztatik. Cime AB posta-restante kéretik.